

EES-viðbætur

ISSN 1022-9337

Nr. 51

við Stjórnartíðindi EB

7. árgangur

9.11.2000

I EES-STOFNANIR

1. EES-ráðið

2. Sameiginlega EES-nefndin

2000/EES/51/01

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 61/1999 frá 28. maí 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn 1

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/66/EB frá 4. september 1998 um breytingu á tilskipun 95/31/EB um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir sætuefni til notkunar í matvælum..... 2

2000/EES/51/02

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 62/1999 frá 28. maí 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn 4

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1900/98 frá 4. september 1998 um breytingu á I. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum..... 5

2000/EES/51/03

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 63/1999 frá 28. maí 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn 8

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/47/EB frá 25. júní 1998 um að bæta virku efni (asoxýstróbíni) við í I. viðauka við tilskipun ráðsins 91/414/EBE um markaðssetningu plöntuvarnarefna 9

2000/EES/51/04

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 64/1999 frá 28. maí 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn 12

Tuttugasta og þriðja tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/62/EB frá 3. september 1998 um aðlögun að tækniframförum á II., III., VI. og VII. viðauka við tilskipun ráðsins 76/768/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur..... 13

2000/EES/51/05

Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 65/1999 frá 28. maí 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn 17

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/751/EB frá 31. október 1997 um sameiginlega tæknilega reglugerð vegna skilflata endabúnaðar fyrir tengingu við 140 megabita/s stafrænar óskipulegar og skipulegar leigulínur 18

2000/EES/51/06	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 66/1999 frá 28. maí 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn	20
	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/598/EB frá 9. október 1998 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar fblöndunarefni	21
	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/599/EB frá 12. október 1998 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar vatnspéttiefni fyrir þök sem eru borin á í fljótandi formi	25
	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/600/EB frá 12. október 1998 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar sjálfbærni gegnlýsnar þakeiningar (þó ekki úr gleri)	30
	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/601/EB frá 13. október 1998 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar efni til vegagerðar.	35
2000/EES/51/07	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 67/1999 frá 28. maí 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn	39
	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2140/98 frá 6. október 1998 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1014/90 um ítarlegar framkvæmdarreglur varðandi skilgreiningu, lýsingu og kynningu á brenndum drykkjum	40
2000/EES/51/08	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 68/1999 frá 28. maí 1999 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn	41
	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/74/EB frá 1. október 1998 um breytingu á tilskipun ráðsins 93/75/EBE um lágmarkskröfur fyrir skip sem flytja hættablegar eða mengandi vörur til eða frá höfnum innan bandalagsins	42
2000/EES/51/09	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 69/1999 frá 2. júní 1999 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins	44
	Ákvörðun ráðsins 98/235/EB frá 30. mars 1998 um að samþykkja áætlun bandalagsins til fleiri ára um að stuðla að því að komið verði á upplýsinga-samfélagi í Evrópu (upplýsingasamfélagið)	45
2000/EES/51/10	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 70/1999 frá 2. júní 1999 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins	51
	Ákvörðun ráðsins 98/171/EB frá 23. febrúar 1998 um aðgerðir bandalagsins er varða greiningu, rannsóknir og samvinnu á sviði atvinnu- og vinnumarkaðsmála	52
2000/EES/51/11	Ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 71/1999 frá 2. júní 1999 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins	55
	Ákvörðun ráðsins 98/22/EB frá 19. desember 1997 um að koma á fót aðgerðaáætlun bandalagsins á sviði almannavarna	56

2000/EES/51/01

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR**nr. 61/1999
frá 28. maí 1999****um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

,, eins og henni var breytt með:

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahags-
svæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breyt-
ingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er
nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

- **398 L 0066:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar
98/66/EB frá 4. september 1998 (Stjtið. EB L 257,
19.9.1998, bls. 35).“

2. gr.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun
sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 3/1999 frá 29. janúar
1999⁽¹⁾.

Fullgiltur texti tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar
98/66/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við út-
gáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/66/EB frá 4. sept-
ember 1998 um breytingu á tilskipun 95/31/EB um sérstök
hreinleikaskilyrði fyrir sætuefni til notkunar í matvælum⁽²⁾
skal felld inn í samninginn.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 29. maí 1999, að því til-
skildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr.
samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefnd-
inni.

4. gr.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi bætist við í lið 46a (tilskipun framkvæmda-
stjórnarinnar 95/31/EB) í XII. kafla II. viðauka við
samninginn:

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við
Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 28. maí 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

F. Barbato

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 35, 10.2.2000, bls. 31 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 7,
10.2.2000, bls. 6.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 257, 19.9.1998, bls. 35.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 98/66/EB**frá 4. september 1998****um breytingu á tilskipun 95/31/EB um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir sætuefni til notkunar í matvælum(*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/107/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi notkun leyfilegra aukefna í matvælum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/34/EB ⁽²⁾, einkum a-lið 3. mgr. 3. gr.,

að höfðu samráði við vísindanefndina um matvæli,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/35/EB frá 30. júní 1994 um sætuefni til notkunar í matvælum ⁽³⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 96/83/EB ⁽⁴⁾, eru talin upp þau aukefni sem leyfilegt er að nota í matvælum.

Í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 95/31/EB frá 5. júlí 1995 um sérstök hreinleikaskilyrði fyrir sætuefni til notkunar í matvælum ⁽⁵⁾ eru tilgreind hreinleikaskilyrði fyrir sætuefnin sem um getur í tilskipun 94/35/EB.

Með tilliti til tækniframfara er nauðsynlegt að breyta hreinleikaskilyrðunum sem voru tilgreind í tilskipun 95/31/EB varðandi ísómalt (E 953). Því er nauðsynlegt að laga tilskipunina að þessu.

Nauðsynlegt er að taka mið af forskriftum og greiningaraðferðum fyrir sætuefni sem eru settar fram í Codex Alimentarius af sameiginlegri sérfræðinganefnd Matvæla- og landbúnaðarstofnunar SP (FAO) og Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar (WHO) um aukefni í matvælum (JECFA).

Aukefni í matvælum, sem eru framleidd samkvæmt aðferðum eða úr grunnefnum sem eru verulega frábrugðin

þeim sem tilgreind eru í matsgerð vísindanefndarinnar um matvæli eða frábrugðin þeim sem um getur í þessari tilskipun, ber að senda vísindanefndinni um matvæli til umsagnar með það í huga að fram fari nákvæmt mat þar sem áhersla er lögð á hreinleikaskilyrði.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvæli.

SAMPYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Í stað textans um E 953 – ísómalt í viðauka tilskipunar 95/31/EB komi textinn í viðauka þessarar tilskipunar.

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykka nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 1. júlí 1999. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykka þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin setja reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi tuttugu dögum eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 4. september 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 257, 19.9.1998, bls. 35, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 61/1999 frá 28. maí 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(1) Stjtið. EB L 40, 11. 2. 1989, bls. 27.

(2) Stjtið. EB L 237, 10. 9 1994, bls. 1.

(3) Stjtið. EB L 237, 10. 9. 1994, bls. 3.

(4) Stjtið. EB L 48, 19. 2. 1997, bls. 16.

(5) Stjtið. EB L 178, 28. 7. 1995, bls.1.

VIÐAUKI

„E 953 – ÍSÓMALT

Samheiti

Vetnaður ísómaltúlósi, vetnaður palatínósi.

Skilgreining

Efnaheiti

Ísómalt er blanda af vetnuðum ein- og tvísykrum þar sem meginuppistaðan eru tvísykrurnar:

6-O- α -D-glúkópýranósýl-D-sorbítól (1,6-GPS) og
1-O- α -D-glúkópýranósýl-D-mannitóldíhýdrat (1,1-GPM)

Efnaformúla

6-O- α -D-glúkópýranósýl-D-sorbítól: $C_{12}H_{24}O_{11}$
1-O- α -D-glúkópýranósýl-D-mannitól díhýdrat: $C_{12}H_{24}O_{11} \cdot 2H_2O$

Hlutfallslegur sameindamassi

6-O- α -D-glúkópýranósýl-D-sorbítól: 344,32
1-O- α -D-glúkópýranósýl-D-mannitól díhýdrat: 380,32

Innihald

Innihald ekki minna en 98% af vetnuðum ein- og tvísykrum og ekki minna en 86% af blöndu af 6-O- α -D-glúkópýranósýl-D-sorbítóli og 1-O- α -D-glúkópýranósýl-D-mannitóldíhýdrati miðað við þurrefni.

Lýsing

Lyktarlaust, hvítt, lítillega vökvadrægt, kristallað efni.

Auðkenni

A. Leysni

Vatnsleysanlegt, illleysanlegt í etanóli.

B. Þunnlagsskiljun

Rannsókn er gerð með þunnlagsskiljun þar sem notuð er plata þakin u.þ.b. 0,2 mm lagi af litskiljukísilkristöllum. Aðalblettirnir á skilju-ritinu eru 1,1-GPM og 1,6-GPS.

Hreinleiki

Vatnsinnihald

Ekki yfir 7% (Aðferð Karls Fischer)

Súlfataska

Ekki yfir 0,05% miðað við þurrefni

D-mannitól

Ekki yfir 3%

D-sorbítól

Ekki yfir 6%

Afoxandi sykurgerðir

Ekki yfir 0,3% miðað við þurrefni glúkósa

Nikkel

Ekki meira en 2 mg/kg miðað við þurrefni

Arsen

Ekki meira en 3 mg/kg miðað við þurrefni

Blý

Ekki meira en 1 mg/kg miðað við þurrefni

Þungmálmar (sem Pb)

Ekki meira en 10 mg/kg miðað við þurrefni.“

2000/EES/51/02

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR

nr. 62/1999
frá 28. maí 1999

um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahags-
svæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breyt-
ingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er
nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun
sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 3/1999 frá 29. janúar
1999⁽¹⁾.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1900/98 frá
4. september 1998 um breytingu á I. viðauka við reglugerð
ráðsins (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbún-
aðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðar-
afurðum og matvælum⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi undirliður bætist við í lið 54b (reglugerð
ráðsins (EBE) nr. 2092/91) í XII. kafla II. viðauka við
samninginn:

„– **398 R 1900:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar
(EB) nr. 1900/98 frá 4. september 1998 (Stjtið. EB L
247, 5.9.1998, bls. 6).“

2. gr.

Fullgiltur texti reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar
(EB) nr. 1900/98 á íslensku og norsku fylgir sem viðauki
við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 29. maí 1999, að því til-
skildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr.
samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-
nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við
Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 28. maí 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

F. Barbaso

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 35, 10.2.2000, bls. 31 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 7,
10.2.2000, bls. 6.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 247, 5.9.1998, bls. 6.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1900/98**frá 4. september 1998****um breytingu á I. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum(*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAG-
ANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 frá 24. júní 1991 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1488/97 ⁽²⁾, einkum fyrsta og öðrum undirlið 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Fella ber ákvæði um eiginleika undirlags fyrir sveppaframleiðslu inn í I. viðauka svo hægt sé að stunda lífræna framleiðslu á sveppum í öllum aðildarríkjunum við sömu framleiðsluskilyrði.

Þeir þættir þessa undirlags, sem verða til við landbúnaðarframleiðslu, skulu að jafnaði koma frá bújörðum þar sem lífræn framleiðsla er stunduð.

Ákveðinna efnisþátta þessa undirlags, svo sem hálms og húsdýraáburðar, er þó eins og sakir standa ekki hægt að afla í nægilegu magni úr lífrænni framleiðslu. Því er rétt að mæla fyrir um ákveðinn aðlögunartíma svo framleiðendur geti lagað sig að þessum nýju kröfum.

Samkvæmt þriðja undirlið 2. mgr. 7. gr. er hægt að setja reglur sem skilgreina sérkröfur um merkingu afurða sem framleiddar eru með hjálp tiltekinna afurða sem um getur í II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91. Fyrir þessa sérstöku framleiðslu er rétt að kveða á um merkingar á aðlögunartímanum með upplýsingum um ólífrænan uppruna efnisþáttanna í undirlaginu.

Hafa ber í huga að skilgreina nánar þær kröfur sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, sérstaklega með tilliti til skilyrða við notkun, svo sem varðandi hámarksþröskutahluta þess húsdýraáburðar sem kemur ekki frá bújörðum þar sem lífræn framleiðsla er stunduð og varðandi eiginleika og uppruna sveppflækjunnar. Undirbúningsvinnu

þar að lútandi ætti að hefja tímanlega svo henni verði lokið áður en aðlögunartímanum lýkur.

Lengd aðlögunartímans má endurskoða með tilliti til breytinga varðandi framboð á hálmi og húsdýraáburði sem fellur til við lífrænu framleiðsluaðferðina.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem um getur í 14. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Breyta skal I. viðauka við reglugerð nr. 2092/91 eins og fram kemur í viðauka þessarar reglugerðar.

2. gr.

1. Reglugerð þessi öðlast gildi 1. desember 1998.

2. Þrátt fyrir ákvæði liða 5.1 og 5.2 í I. viðauka má nota eftirfarandi á aðlögunartímanum sem rennur út 1. desember 2001:

- afurðir sem um getur í a-lið liðar 5.1 í viðaukanum og koma ekki frá bújörðum þar sem lífræn framleiðsla er stunduð en uppfylla þær kröfur sem um getur í fyrsta til fjórða undirlið í A-hluta II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91,
- og/eða afurðir sem um getur í lið 5.2 í viðaukanum og koma ekki frá bújörðum þar sem lífræn framleiðsla er stunduð en uppfylla, þar sem það á við, þær kröfur sem um getur í A-hluta II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91,

ef afurðirnar, sem um getur í a-lið liðar 5.1, eru ekki fáanlegar frá bújörðum þar sem lífræn framleiðsla er stunduð og viðkomandi eftirlitsaðili eða yfirvald viðurkennir að þörf er á þeim.

Í slíkum tilfellum skulu merkingar og auglýsingar innihalda yfirlýsingu með orðunum „Sveppir ræktaðir á undirlagi úr víðræktun sem er leyfilegt í lífrænum landbúnaði meðan á aðlögunartíma stendur“. Orðið „lífrænt“ í þessari yfirlýsingu, annars staðar á miðanum og/eða á auglýsingum skal ekki vera meira áberandi en önnur orð í yfirlýsingunni.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 247, 5.9.1998, bls. 6, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 62/1999 frá 28. maí 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(¹) Stjtið. EB L 198, 22. 7. 1991, bls. 1.

(²) Stjtið. EB L 202, 30. 7. 1997, bls. 12.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 4. september 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Franz FISCHLER

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Við I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91 bætist liður 5 svohljóðandi:

- „5. Við framleiðslu á sveppum má nota undirlag ef það samanstendur einungis af eftirfarandi efnisþáttum:
- 5.1. Húsdýraáburði og húsdýraskít (þar með töldum þeim afurðum sem um getur í fyrsta til fjórða undirlið í A-hluta II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91):
- a) sem kemur annaðhvort frá bújörðum þar sem lífræn framleiðsla er stunduð;
 - b) eða uppfyllir þau skilyrði sem um getur í fyrsta til fjórða undirlið A-hluta II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91, þó ekki meira en sem nemur 25% (*), og einungis þegar afurðin, sem er tilgreind í a-lið liðar 5.1, er ekki fáanleg.
- 5.2. Afurðum sem eru upprunnar í landbúnaði nema þær sem eru tilgreindar í lið 5.1 (t.d. hálmur), frá bújörðum þar sem lífræn framleiðsla er stunduð.
- 5.3. Mó sem hefur ekki verið meðhöndlaður efnafræðilega.
- 5.4. Timbri sem hefur ekki verið meðhöndlað efnafræðilega eftir að það var höggvið.
- 5.5. Steinefnaafurðum úr A-hluta II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91, vatni og jarðvegi.

(*) Þetta prósentuhlutfall er reiknað út miðað við þyngd allra þátta undirlagsins (fyrir utan yfirbreiðsluefni og viðbætt vatn) áður en myltað er.“

2000/EES/51/03

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR

nr. 63/1999
frá 28. maí 1999

um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahags-
svæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breyt-
ingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er
nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun
sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 51/1999 frá 30. apríl
1999⁽¹⁾.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/47/EB frá 25. júní
1998 um að bæta virku efni (asoxýstróbíni) við í I. viðauka
við tilskipun ráðsins 91/414/EBE um markaðssetningu
plöntuvarnarefna⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi undirliður bætist við í lið 12a (tilskipun ráðs-
ins 91/414/EBE) í XV. kafla II. viðauka við samninginn:

„– 398 L 0047: Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar
98/47/EB frá 25. júní 1998 (Stjtið. EB L 191, 7.7.1998,
bls. 50).“

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar
98/47/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við
útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 29. maí 1999, að því til-
skildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr.
samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefnd-
inni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við
Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 28. maí 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

F. Barbato

formaður.

(¹) Stjtið. EB L 284, 9.11.2000, bls. 9 og EES-viðbætur við Stjtið EB nr. 50,
9.11.2000, bls. 33.

(²) Stjtið. EB L 191, 7.7.1998, bls. 50.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNAR 98/47/EB**frá 25. júní 1998****um að bæta virku efni (asoxýstróbín) við I. viðauka við tilskipun ráðsins 91/414/EBE um markaðssetningu plöntuvarnarefna(*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAG-
ANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 97/73/EB ⁽²⁾, hér á eftir nefnd „tilskipunin“, einkum 3. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í samræmi við 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 91/414/EBE barst Þýskalandi hinn 15. september 1995 umsókn frá Zeneca Agrochemicals, hér eftir nefnt umsækjandinn, um skráningu virka efnisins asoxýstróbín í I. viðauka við tilskipunina.

Með hliðsjón af ákvæðum 3. mgr. 6. gr. tilskipunarinnar staðfesti framkvæmdastjórnin í ákvörðun 96/523/EB ⁽³⁾ að hægt væri að líta svo á að fylgiskjölin með asoxýstróbín fullnægðu í aðalatriðum gagna- og upplýsingakröfunum sem fram koma í II. viðauka við tilskipunina og upplýsingakröfunum fyrir plöntuvarnarefni með þessu virka efni sem fram koma í III. viðauka við tilskipunina.

Í samræmi við 1. mgr. 5. gr. tilskipunarinnar skal skráning virks efnis í I. viðauka ekki gilda lengur en í 10 ár ef gera má ráð fyrir því að það muni ekki hafa skaðleg áhrif á heilsu manna eða dýra né á grunnvatn eða nein óviðunandi áhrif á umhverfið.

Áhrif asoxýstróbín á heilsu manna og umhverfið, með tilliti til þeirrar notkunar sem umsækjandi fyrirhugar, hafa verið metin, eins og á er kveðið um í 2. og 4. mgr. 6. gr. í tilskipuninni. Þýskaland, sem kemur fram sem tilnefnt skýrslugjafarríki, lagði matsskýrslu þá er um ræðir fyrir framkvæmdastjórnina 5. febrúar 1997.

Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin hafa farið gaumgæfilega yfir skýrsluna innan fastanefndarinnar um plöntuheilbrigði. Þeirri skoðun lauk 22. apríl 1998 með skýrslu framkvæmdastjórnarinnar varðandi asoxýstróbín. Nauðsynlegt kann að reynast að uppfæra téða skýrslu annað veifið með tilliti til þróunar á sviði tækni og vísinda.

Þegar það verður gert verður einnig nauðsynlegt að breyta skilyrðunum fyrir skráningu asoxýstróbín í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE á grundvelli 1. mgr. 6. gr. í þeirri tilskipun.

Skjölin og upplýsingarnar úr athuguninni voru einnig lögð fyrir vísindanefndina um plöntur til umræðu.

Mat hefur leitt í ljós að gera má ráð fyrir því að plöntuvarnarefnin, sem innihalda virka efnið sem um er að ræða, uppfylli almennt kröfurnar sem mælt er fyrir um í a- og b-lið 1. mgr. og 3. mgr. 5. gr. tilskipunarinnar, einkum hvað varðar fyrirhugaða notkun sem var skoðuð. Því er nauðsynlegt að skrá virka efnið, sem um er að ræða, í I. viðauka til þess að tryggja að hægt sé að veita leyfi fyrir plöntuvarnarefnum, sem innihalda viðkomandi virkt efni, í samræmi við ákvæði tilskipunarinnar í öllum aðildarríkjunum.

Nauðsynlegt er að veita aðildarríkjunum sanngjarnan aðlögunarfrest til að hrinda ákvæðum tilskipunar 91/414/EBE um plöntuvarnarefni, sem innihalda asoxýstróbín, í framkvæmd og ekki síst að veita þeim tóm til þess að endurskoða, innan þess frests, áður útgefin tímabundin leyfi eða til að veita ný leyfi í samræmi við ákvæði tilskipunarinnar í síðasta lagi við lok þessa frests. Lengri frest kann að þurfa fyrir plöntuvarnarefni sem innihalda asoxýstróbín og önnur virk efni sem falla undir I. viðauka.

Rétt er að kveða á um að aðildarríkin hafi lokaskýrsluna aðgengilega (nema trúnaðarupplýsingar í skilningi 14. gr. tilskipunarinnar) fyrir alla hagsmunaaðila til skoðunar eða veiti þeim aðgang að henni.

Skoðunarskýrslan er forsenda þess að aðildarríkin geti með réttu lagi hrint í framkvæmd sumum þáttum samræmdu meginreglnanna, sem kveðið er á um í VI. viðauka við tilskipunina, þegar þessar reglur vísa til mats á gögnum úr II. viðauka sem hafa verið lögð fram með það fyrir augum að virka efnið verði skráð í I. viðauka við tilskipunina.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í tilskipun þessari, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntuheilbrigði.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 191, 7.7.1998, bls. 50, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 63/1999 frá 28. maí 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(1) Stjtið. EB L 230, 19. 8. 1991, bls. 1.

(2) Stjtið. EB L 353, 24. 12. 1997, bls. 26.

(3) Stjtið. EB L 220, 30. 8. 1996, bls. 25.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Asoxýstróbín er hér með skráð sem virkt efni í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE eins og kveðið er á um í I. viðauka við þessa tilskipun.

2. gr

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. janúar 1999.

2. Fyrir plöntuvarnarefni, sem innihalda asoxýstróbín ásamt öðru virku efni sem er skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, er fresturinn, sem um getur í 1. mgr., þó framlengdur ef kveðið er á um lengri tíma til framkvæmda í ákvæðunum sem eru sett í tilskipuninni og varða skráningu hins virka efnisins í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE.

3. Aðildarríkin skulu hafa skoðunarskýrsluna aðgengilega (nema trúnaðarupplýsingar í skilningi 14. gr.

tilskipunarinnar) fyrir alla hagsmunaaðilaeða eða veita þeim aðgang að henni fari þeir þess sérstaklega á leit.

4. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal era í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi 1. júlí 1998.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 25. júní 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Franz FISCHLER

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

ASOXÝSTRÓBÍN

1. Kenni:
(IUPAC) metýl (E)-2-[2-[6-(2-sýanfenoxý) pírimidín-4-yloxi]fenýl]-3-metoxýakrílat
 2. Sérstök skilyrði sem þarf að uppfylla:
 - 2.1. Hreinleiki framleidda, virka efnisins skal vera að lágmarki 930 g/kg (hámark Z myndbrigða 25 g/kg).
 - 2.2. Aðeins er heimilt að veita notkunarleyfi vegna sveppaeyðingar.
Einkum skal gefa gaum að áhrifum á lagarlífverur. Skilyrði fyrir leyfi skulu taka til ráðstafana sem miða að því að draga úr mengunarhættu.
 - 2.3. Við framkvæmd samræmdu meginreglnanna í VI. viðauka skal taka tillit til niðurstaðna skoðunarskýrslunnar um asoxýstróbín, einkum I. og II. viðbætis hennar, eins og hún var frá hendi fastanefndar um plöntuheilbrigði frá 22. apríl 1998.
 3. Skráningin rennur út: 1. júlí 2008.
-

2000/EES/51/04

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR

nr. 64/1999
frá 28. maí 1999

um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahags-
svæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breyt-
ingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er
nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun
sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 18/1999 frá 26. febrúar
1999⁽¹⁾.

Tuttugasta og þriðja tilskipun framkvæmdastjórnarinnar
98/62/EB frá 3. september 1998 um aðlögun að tækni-
framförum á II., III., VI. og VII. viðauka við tilskipun ráðsins
76/768/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um
snyrtivörur⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi undirliður bætist við í 1. lið (tilskipun ráðsins
76/768/EBE) í XVI. kafla II. viðauka við samninginn:

„– **398 L 0062:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar
98/62/EB frá 3. september 1998 (Stjtið. EB L 253,
15.9.1998, bls. 20).“

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar
98/62/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við
útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 29. maí 1999, að því til-
skildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr.
samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefnd-
inni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við
Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 28. maí 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

F. Barbato

formaður.

(¹) Stjtið. EB L 148, 22.6.2000, bls. 43 og EES-viðbætur við Stjtið. EB
nr. 28, 22.6.2000, bls. 217.

(²) Stjtið. EB L 253, 15.9.1998, bls. 20.

TUTTUGASTA OG ÞRÍÐJA TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR**98/62/EB****frá 3. september 1998****um aðlögun að tækniframförum á II., III., VI. og VII. viðauka við tilskipun ráðsins 76/768/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur(*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAG-ANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 76/768/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/16/EB⁽²⁾, einkum 2. mgr. 8. gr.,

að höfðu samráði við vísindanefndina um fegrunarfræði,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Þar sem ekki liggja fyrir ný vísindagögn, sérstaklega að því er varðar langvarandi eituráhrif, mælir vísindanefndin um fegrunarfræði með því að notkun á moskíni og tífetmoskus í snyrtivörur verði bönnuð þar sem efnin gætu reynst heilsuspillandi fyrir neytendur.

Frekara eiturefnafræðilegt mat á strontíumklóríði, sem byggt er á nýjum gögnum úr iðnaðinum, hefur leitt í ljós að notkunarvið þessa efnis má rýmka svo það eigi við um hárfvottalög og vörur til umhirðu andlits, án þess að í því felist nokkur áhætta, svo lengi sem ekki er farið yfir tiltekinn hámarksstyrkleika.

Á grundvelli nýjustu vísindagagna er heimilt að leyfa notkun bensalkóníumklóríðs, -brómíðs og -sakkarínats sem rotvarnarefni í snyrtivörur, samanber þó skilyrði tilskipunarinnar.

Á grundvelli nýjustu vísindarannsóknna og -gagna er tímabundin notkun á 3-joð-2-própýnýlbútýlkarbamati (joðprópýnýlbútýlkarbamati) leyfð sem rotvarnarefni í snyrtivörur, að því tilskildu að ákveðnum skilyrðum um styrkleika og notkun sé hlítt.

Á grundvelli nýjustu vísindagagna er heimilt að nota 2-(2H-bensótríasól-2-ýl)-4-metýl-6-(2-metýl-3-(1,3,3-

tetrametýl-1-(trímetýlsilýl)oxý)-dísiloxanýl)própýl)fenól sem útfjólublátt geislasíuefni í snyrtivörur, samanber þó skilyrði tilskipunarinnar.

Á grundvelli nýjustu vísindagagna er heimilt að nota bensósýru, 4,4-((6-(((1,1-dímetýletýl)amínó)karbónýl)-fenýl)-amínó)1,3,5-tríasín-2,4-díýl)díamínó)bís-,bís(2-etýlhexýl)estra sem útfjólublátt geislasíuefni í snyrtivörur.

Á grundvelli nýjustu vísindarannsókna og -gagna er heimilt að nota etoxýlerað etýl-4-amínóbensóat, ísópentýl-4-metoxýsinnamat, 2,4,6-tríanilínó-(p-karbó-2(-etýlhexýl-1(oxý)-1,3,5-tríasín og 2-etýlhexýlsalikýlat sem útfjólublátt geislasíuefni í snyrtivörur, samanber þó skilyrði tilskipunarinnar.

Á grundvelli nýjustu vísindarannsókna og -gagna er heimilt að nota 3-(4(-metýlbensýliden)-d-1kamfóru og 3-bensýlidenkamfóru sem útfjólublátt geislasíuefni í snyrtivörur.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um aðlögun að tækniframförum á tilskipunum um að ryðja úr vegi tæknilegum hindrunum í viðskiptum með snyrtivörur.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:*1. gr.*

Tilskipun 76/768/EBE er breytt eins og fram kemur í viðaukanum.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir, að því er varðar efnin sem um getur í viðaukanum, til að tryggja að hvorki framleiðendur né innflytjendur með staðfestu innan bandalagsins geti, frá 1. júlí 1999, markaðsett vörur sem standast ekki kröfur þessarar tilskipunar.

2. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að eftir 30. júní 2000 verði hvorki hægt að selja né láta af hendi við neytendur vörurnar, sem um getur í 1. mgr., ef þær innihalda efnin sem um getur í viðaukanum.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 253, 15.9.1998, bls. 20, var nefnd í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 64/1999 frá 28. maí 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(¹) Stjtið. EB L 262, 27. 9. 1976, bls. 169.

(²) Stjtið. EB L 77, 14. 3. 1998, bls. 44.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. júní 1999. Þau skulu þegar í stað tilkynna framkvæmdastjórninni um þær. Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

4. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 3. september 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Viðaukunum við tilskipun 76/768/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í II. viðauka

Eftirfarandi tilvísunarnúmer bætast við:

„421. 1,1,3,3,5,-pentametýl-4,6-dínítróindan (mosken)

422. 5-tert-bútýl-1,2,3-trímetýl-4,6-dínítróbensen (tíbetmoskus)“.

2. Í III. viðauka

Tilvísunarnúmeri 57 er breytt sem hér segir:

„57	Strontíumklóríð-hexahýdrat	a) Tannkrem	3,5% reiknað sem strontíum. Þegar það er blandað öðrum leyfilegum strontíumsamböndum má heildar-magn strontíums ekki fara yfir 3,5%.		Inniheldur strontíumklóríð. Ekki er ráðlegt að börn noti það oft.“
		b) Hárhreinsilögur og vörur til munnhirðu andlits.	2,1% reiknað sem strontíum. Þegar það er blandað öðrum leyfilegum strontíumsamböndum má heildar-magn strontíums ekki fara yfir 2,1%.		

3. Í VI. viðauka

a) Fyrsti hluti

Eftirfarandi tilvísunarnúmer bætist við:

a	b	c	d	e
„54	Bensalkóníumklóríð, -brómíð og -sakkarínat (+)	0,1% reiknað sem bensalkóníumklóríð		Varist snertingu við augu“

b) Annar hluti

Tilvísunarnúmer 16 falli niður.

Í tilvísunarnúmeri 21 og 29 komi „30. 6. 1999“ í stað „30. 6. 1998“.

Tilvísunarnúmeri 29 er einnig breytt:

a	b	c	d	e
„29	3-joð-2-própýnýlbútýlkarbamat (joðprópýnýlbútýlkarbamat)	0,05%	Notist ekki í vörur ætlaðar til munnhirðu eða á varir“	

4) Í VII. viðauka

a) Fyrsti hluti

Eftirfarandi tilvísunarnúmerum er bætt við

a	b	c	d	e
„13	Etoxýlað etýl-4-amínóbensóat (PEG-25 PABA)	10%		
14	Ísópentýl-4-metoxýsinnamat (ísóamýl p-metoxýsinnamat)	10%		
15	2,4,6-tríanílínó-(p-karbó-2(-etýlhexýl-1(oxý)-1,3,5-tríasín (oktýltríasón)	5%		
16	2-(2H-bensótríasól-2-ýl)-4-metýl-6-(2-metýl-3-(1,3,3,3-tetra-metýl-1-(trímetýlsilýl)oxý)-dísiloxanýl)própýl)fenól (drómetrísóltrísiloxan)	15%		
17	Bensósýra, 4,4-((6-(((1,1-dímetýletýl)amínó)karbónýl)fenýl)amínó)-1,3,5-tríasín-2,4-díýl)dímínó)bis-,bis(2-etýlhexýl)estri)	10%		
18	3-(4(-metýlbensýliden)-d-1 kamfóra (4-metýlbensýlidenkamfóra)	4%		
19	3-bensýlidenkamfóra	2%		
20	2-etýlhexýlsalisýlat (oktýlsalisýlat)	5%“		

b) Annar hluti

Tilvísunarnúmer 2, 6, 12, 25, 26 og 32 falli niður.

Í tilvísunarnúmeri 5, 17 og 29 komi „30. 6. 1999“ í stað „30. 6. 1998“.

2000/EES/51/05

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR**nr. 65/1999
frá 28. maí 1999****um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahags-
svæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breyt-
ingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er
nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sam-
eiginlegru EES-nefndarinnar nr. 32/1999 frá 26. mars
1999⁽¹⁾.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/751/EB frá 31.
október 1997 um sameiginlega tæknilega reglugerð vegna
skilflata endabúnaðar fyrir tengingu við 140 megabita/s
stafrænar óskipulegar og skipulegar leigulínur⁽²⁾ skal felld
inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:*1. gr.*

Eftirfarandi liður komi aftan við lið 4zg (tilskipun Evrópu-
þingsins og ráðsins 98/13/EB) í XVIII. kafla II. viðauka við
samninginn:

„4zh. **397 D 0751:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar
97/751/EB frá 31. október 1997 um sameiginlega
tæknilega reglugerð vegna skilflata endabúnaðar
fyrir tengingu við 140 megabita/s stafrænar óskipu-
legar og skipulegar leigulínur (Stjtið. EB L 305,
8.11.1997, bls. 66).“

2. gr.

Fullgiltur texti ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar
97/751/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við út-
gáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 29. maí 1999, að því til-
skildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samn-
ingsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við
Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 28. maí 1999.

Fyrir hönd sameiginlegru EES-nefndarinnar

F. Barbaso

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 266, 19.10.2000, bls. 16 og EES-viðbætur við Stjtið EB nr.
46, 19.10.2000, bls. 51.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 305, 8.11.1997, bls. 66.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

frá 31. október 1997

um sameiginlega tæknilega reglugerð vegna skilflata endabúnaðar fyrir tengingu við 140 megabita/s stafrænar óskipulegar og skipulegar leigulínur(*)

(97/751/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAG-ANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins nr. 91/263/EBE frá 29. apríl 1991 um samhæfingu laga aðildarríkjanna um notendabúnað til fjarskipta ásamt gagnkvæmri viðurkenningu á samræmi ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum öðrum undirlið 2. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt ákvæði um það fyrir hvaða gerð endabúnaðar sameiginleg tæknileg reglugerð skuli gilda, svo og tilheyrandi yfirlýsingu um gildissvið.

Samþykkja ber samsvarandi samhæfða staðla, í heild eða að hluta, til framkvæmdar grunnkröfunum sem breyta á í sameiginlegar tæknilegar reglugerðir.

Sameiginlega tæknilega reglugerðin, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, er í samræmi við álit samþykkisnefndar endabúnaðar (ACTE).

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

1. Þessi ákvörðun fjallar um kröfur sem gilda um endabúnað sem tengja á við nettengipunkta á 139 264 kílóbita/s óskipulegum ONP-leigulínunum (D140U) á almenna fjarskiptanetinu eða 139 264 kílóbita/s skipulegum ONP-leigulínunum (D140S) með gagnaflutningshraðann 138 240 kílóbit/s án takmarkana á tvíundarinnihaldi og sem fellur undir samhæfða staðalinn sem vísað er til í 1. mgr. 2. gr.

2. Í þessari ákvörðun er kveðið á um sameiginlega tæknilega reglugerð sem gildir um tengikröfur fyrir endabúnað.

2. gr.

1. Sameiginlega tæknilega reglugerðin skal fjalla um samhæfða staðalinn sem hlutaðeigandi staðlastofnun hefur samið til framkvæmdar grunnkröfunum, sem um getur í d- og f-lið 4. gr. tilskipunar 91/263/EBE, að því marki sem við á. Tilvísun í staðalinn er að finna í viðaukanum.

2. Endabúnaður innan gildissviðs þessarar ákvörðunar skal vera í samræmi við sameiginlegu tæknilegu reglugerðina sem um getur í 1. mgr., uppfylla grunnkröfunar sem um getur í a- og b- lið 4. gr. tilskipunar 91/263/EBE og uppfylla kröfur annarra gildandi tilskipana, einkum tilskipana ráðsins 73/23/EBE ⁽³⁾ og 89/336/EBE ⁽⁴⁾.

3. gr.

Tilkynntir aðilar, sem eru tilnefndir til að annast málsmeðferð samkvæmt 9. gr. tilskipunar 91/263/EBE, skulu, að því er varðar endabúnað sem 1. mgr. 1. gr. gildir um, beita samhæfða staðlinum, sem um getur í 1. mgr. 2. gr., innan árs frá því að þessi ákvörðun er samþykkt.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 31. október 1997.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 305, 8.11.1997, bls. 66, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 65/1999 frá 28. maí 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(¹) Stjtið. EB L 128, 23. 5. 1991, bls. 1.

(²) Stjtið. EB L 220, 31. 8. 1993, bls. 1.

(³) Stjtið. EB L 77, 26. 3. 1973, bls. 29.

(⁴) Stjtið. EB L 139, 23. 5. 1989, bls. 19.

*VIÐAUKI***Tilvísun í gildandi samhæfðan staðal**

Samhæfði staðallinn, sem vísað er til í 2. gr. ákvörðunarinnar, er:

Business TeleCommunications (BTC);
140 Mbit/s digital unstructured and structured leased lines (D140U and D140S)
Attachment requirements for the terminal equipment interface

ETSI

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu

Aðalskrifstofa

TBR 25 – Júlí 1997

(að undanskildum formála)

Viðbótarupplýsingar

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu er viðurkennd samkvæmt tilskipun ráðsins 83/189/EEB⁽¹⁾. Samhæfði staðallinn, sem vísað er til hér að framan, er saminn samkvæmt umboði sem gefið er út í samræmi við viðeigandi málsmeðferð í tilskipun 83/189/EEB.

Unnt er að fá orðréttan texta framangreinds samhæfðs staðals með því að snúa sér til:

European Telecommunications
Standards Institute
650, Route des Lucioles
F-06921 Sophia Antipolis Cedex

Commission of the European Communities
DG XIII/A/2 – (BU 31 1/7)
Rue de la Loi 200/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjórn. EB L 109, 26. 4. 1983, bls. 8.

2000/EES/51/06

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR

nr. 66/1999
frá 28. maí 1999

um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

1. gr.

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahags-
svæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breyt-
ingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er
nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun
sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 52/1999 frá 30. apríl
1999⁽¹⁾.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/598/EB frá
9. október 1998 um aðferð við staðfestingu á samræmi
byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins
89/106/EBE að því er varðar íblöndunarefni⁽²⁾ skal felld
inn í samninginn.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/599/EB frá
12. október 1998 um aðferð við staðfestingu á samræmi
byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins
89/106/EBE að því er varðar vatnspéttaefni fyrir þök sem
eru borin á í fljótandi formi⁽³⁾ skal felld inn í samninginn.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/600/EB frá
12. október 1998 um aðferð við staðfestingu á samræmi
byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins
89/106/EBE að því er varðar sjálfberandi gegnlýsnar þak-
einingar (þó ekki úr gleri)⁽⁴⁾ skal felld inn í samninginn.

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/601/EB frá
13. október 1998 um aðferð við staðfestingu á samræmi
byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins
89/106/EBE að því er varðar efni til vegagerðar⁽⁵⁾ skal
felld inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

Eftirfarandi undirliðir bætist við í 1. lið (tilskipun ráðsins
89/106/EBE) í XXI. kafla II. viðauka við samninginn:

„– **398 D 0598:** Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar
98/598/EB frá 9. október 1998 (Stjtið. EB L 287,
24.10.1998, bls. 25),

398 D 0599: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar
98/599/EB frá 12. október 1998 (Stjtið. EB L 287,
24.10.1998, bls. 30),

398 D 0600: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar
98/600/EB frá 12. október 1998 (Stjtið. EB L 287,
24.10.1998, bls. 35),

398 D 0601: Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar
98/601/EB frá 13. október 1998 (Stjtið. EB L 287,
24.10.1998, bls. 41).“

2. gr.

Fullgiltur texti ákvarðana framkvæmdastjórnarinnar
98/598/EB, 98/599/EB, 98/600/EB og 98/601/EB á íslensku
og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar
ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 29. maí 1999, að því til-
skildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samn-
ingsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við
Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 28. maí 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

F. Barbato

(¹) Stjtið. EB L 284, bls. 10, 9.11.2000, og EES-viðbætur
við Stjtið EB nr. 50, 9.11.2000, bls. 75.

(²) Stjtið. EB L 287, 24.10.1998, bls. 25.

(³) Stjtið. EB L 287, 24.10.1998, bls. 30.

(⁴) Stjtið. EB L 287, 24.10.1998, bls. 35.

(⁵) Stjtið. EB L 287, 24.10.1998, bls. 41.

formaður.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR**frá 9. október 1998****um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar íblöndunarefni (*)***(tilkynnt með númeri C(1998) 2923)**(98/598/EB)*

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAG-ANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Þegar staðfesta á samræmi vöru skal framkvæmdastjórnin velja á milli aðferðanna tveggja sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr. í tilskipun 89/106/EBE og ætíð velja „auðveldustu aðferðina af þeim sem samrýmast öryggissjónarmiðum“. Þetta merkir að nauðsynlegt er að ákveða, með tilliti til ákveðinnar vöru eða vöruflokks, hvort framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju, sem framleiðandi ber ábyrgð á, er nauðsynlegt og fullnægjandi skilyrði fyrir staðfestingu á samræmi eða hvort þörf er á afskiptum viðurkennds vottunaraðila af ástæðum sem varða viðmiðanirnar í 4. mgr. 13. gr.

Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. skal aðferðin, sem þannig er valin, tilgreind í umboðunum og tækniforskriftunum. Því er æskilegt að skilgreina hugtakið vörur eða vöruflokkar eins og það er notað í umboðunum og tækniforskriftunum. Aðferðunum tveimur, sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr., er lýst ítarlega í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE. Því er nauðsynlegt að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af III. viðauka, hvernig þessum tveimur aðferðum skuli beitt að því er varðar hverja vöru eða vöruflokk þar eð ákveðin kerfi eru tekin fram yfir önnur í III. viðauka.

Aðferðin, sem um getur í a-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í fyrsta kosti, án stöðugs eftirlits, og öðrum og þriðja kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka

og aðferðin, sem um getur í b-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í i-lið 2. þáttar III. viðauka og í fyrsta kosti, með stöðugu eftirliti, í ii-lið 2. þáttar III. viðauka.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Staðfesta skal samræmi vara og vöruflokka, sem eru tilgreind í I. viðauka, með aðferð þar sem framleiðandi ber einn ábyrgð á framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem tryggir að varan sé í samræmi við viðeigandi tækniforskriftir.

2. gr.

Staðfesta skal samræmi vara, sem eru tilgreindar í II. viðauka, með aðferð þar sem gert er ráð fyrir, til viðbótar við framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem framleiðandi starfrækir, þátttöku viðurkennds vottunaraðila við mat og eftirlit með framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri.

3. gr.

Í umboðum fyrir samhæfða staðla skal tiltekið hvaða aðferð skuli notuð til að staðfesta samræmi samkvæmt III. viðauka.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 9. október 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 287, 24.10.1998, bls. 25, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 66/1999 frá 28. maí 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(1) Stjtið. EB L 40, 11. 2. 1989, bls. 12.

(2) Stjtið. EB L 220, 30. 8. 1993, bls. 1.

*I. VIÐAUKI***ÍBLÖNDUNAREFNI TIL NOTA ÞAR SEM EKKI ERU GERÐAR
STÍFAR ÖRYGGISKRÖFUR****Íblöndunarefni**

Til nota í steinsteypu, steinlím, fljótandi steinlím, jarðbiksblöndur, við yfirborðsmeðhöndlun, í óbundnar og vatnsbundnar blöndur sem eru notaðar til vegagerðar og annarrar mannvirkjagerðar.

Varnarsteinar

Til nota við vatnsvirki og aðra mannvirkjagerð.

Járnbrautarkjölfesta

Til nota í járnbrautarmannvirki.

Fylliefni

Til nota í steinsteypu, steinlím, fljótandi steinlím, jarðbiksblöndur, við yfirborðsmeðhöndlun við vegagerð og aðra mannvirkjagerð.

*II. VIÐAUKI***ÍBLÖNDUNAREFNI TIL NOTA ÞAR SEM GERÐAR ERU
STÍFAR ÖRYGGISKRÖFUR****Íblöndunarefni**

Til nota í steinsteypu, steinlím, fljótandi steinlím (sementsleðju), jarðbiksblöndur, við yfirborðsmeðhöndlun, í óbundnar og vatnsbundnar blöndur sem eru notaðar til vegagerðar og annarrar mannvirkjagerðar.

Varnarsteinar

Til nota við vatnsvirki og aðra mannvirkjagerð.

Járnbrautarkjölfesta

Til nota í járnbrautarmannvirki.

Fylliefni

Til nota í steinsteypu, steinlím, fljótandi steinlím (sementsleðju), jarðbiksblöndur, við yfirborðsmeðhöndlun við vegagerð og aðra mannvirkjagerð.

III. VIÐAUKI

VÖRUFLOKKUR

ÍBLÖNDUNAREFNI TIL NOTA ÞAR SEM EKKI ERU GERÐAR
STÍFAR ÖRYGGISKRÖFUR (1/2)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Íblöndunarefni fyrir: – steinsteypu, steinlím og fljótandi steinlím – jarðbiksblöndur og yfirborðsmeðhöndlun – óbundnar og vatnsbundnar blöndur	Við vegagerð og aðra mannvirkjagerð	–	4
Varnarsteinar	Við vatnsvirki og aðra mannvirkjagerð	–	4
Járnbrautarkjölfesta	Við járnbrautarlagningu	–	4
Fylliefni fyrir: – steinsteypu, steinlím og fljótandi steinlím – jarðbiksblöndur og yfirborðsmeðhöndlun	Við vegagerð og aðra mannvirkjagerð	–	4

4. kerfi: Sjá þriðja kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

Forskriftn fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR

ÍBLÖNDUNAREFNI TIL NOTA ÞAR SEM GERÐAR ERU
STÍFAR ÖRYGGISKRÖFUR (2/2)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Íblöndunarefni fyrir: – steinsteypu, steinlím og fljótandi steinlím – jarðbiksblöndur og yfirborðsmeðhöndlun – óbundnar og vatnsbundnar blöndur	Við vegagerð og aðra mannvirkjagerð	–	2+
Varnarsteinar	Við vatnsvirki og aðra mannvirkjagerð	–	2+
Járnbrautarkjölfesta	Við járnbrautarlagningu	–	2+
Fylliefni fyrir: – steinsteypu, steinlím og fljótandi steinlím – jarðbiksblöndur og yfirborðsmeðhöndlun	Við vegagerð og aðra mannvirkjagerð	–	2+

Kerfi 2+: Sjá fyrsta kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, þar með talin vottun samþykks aðila á framleiðslustýringu í verksmiðju á grundvelli fyrstu skoðunar á verksmiðju og á framleiðslustýringu í verksmiðju sem og stöðugs eftirlits, mats og samþykkis á framleiðslustýringu í verksmiðju.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR**frá 12. október 1998****um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar vatnspéttiefni fyrir þök sem eru borin á í fljótandi formi(*)***(tilkynnt með númeri C(1998) 2924)**(98/599/EB)*

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAG-ANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Þegar staðfesta á samræmi vöru skal framkvæmdastjórnin velja á milli aðferðanna tveggja sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr. í tilskipun 89/106/EBE og ætíð velja „auðveldustu aðferðina af þeim sem samrýmast öryggissjónarmiðum“. Þetta merkir að nauðsynlegt er að ákveða, með tilliti til ákveðinnar vöru eða vöruflokks, hvort framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju, sem framleiðandi ber ábyrgð á, er nauðsynlegt og fullnægjandi skilyrði fyrir staðfestingu á samræmi eða hvort þörf er á afskiptum viðurkennds vottunaraðila af ástæðum sem varða viðmiðanirnar í 4. mgr. 13. gr.

Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. skal aðferðin, sem þannig er valin, tilgreind í umboðunum og tækniforskriftunum. Því er æskilegt að skilgreina hugtakið vörur eða vöruflokkar eins og það er notað í umboðunum og tækniforskriftunum.

Aðferðunum tveimur, sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr., er lýst ítarlega í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE. Því er nauðsynlegt að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af III. viðauka, hvernig þessum tveimur aðferðum skuli beitt að því er varðar hverja vöru eða vöruflokk þar eð ákveðin kerfi eru tekin fram yfir önnur í III. viðauka.

Aðferðin, sem um getur í a-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í fyrsta kosti, án stöðugs eftirlits, og öðrum og þriðja kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka og aðferðin, sem um getur í b-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í i-lið 2. þáttar III. viðauka og í fyrsta kosti, með stöðugu eftirliti, í ii-lið 2. þáttar III. viðauka.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Staðfesta skal samræmi vara og vöruflokka, sem eru tilgreind í I. viðauka, með aðferð þar sem framleiðandi ber einn ábyrgð á framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem tryggir að varan sé í samræmi við viðeigandi tækniforskriftir.

2. gr.

Staðfesta skal samræmi vara, sem eru tilgreindar í II. viðauka, með aðferð þar sem gert er ráð fyrir, til viðbótar við framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem framleiðandi starfrækir, þátttöku viðurkennds vottunaraðila við mat og eftirlit með framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri.

3. gr.

Í umboðum fyrir evrópskt tæknisamþykki skal tiltekið hvaða aðferð skuli notuð til að staðfesta samræmi samkvæmt III. viðauka.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 12. október 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 287, 24.10.1998, bls. 30, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 66/1999 frá 28. maí 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(1) Stjtið. EB L 40, 11. 2. 1989, bls. 12.

(2) Stjtið. EB L 220, 30. 8. 1993, bls. 1.

*I. VIÐAUKI***Vatnspéttiefni fyrir þök sem eru borin á í fljótandi formi**

Til allra nota nema þeirra sem falla undir reglur um brunaviðbrögð sem eiga við um vörur úr efnum í flokkum A ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾, C ⁽¹⁾.

*II. VIÐAUKI***Vatnspéttiefni fyrir þök sem eru borin á í fljótandi formi**

Til nota sem falla undir reglur um brunaviðbrögð sem eiga við um vörur úr efnum í flokkum A ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾, C ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Efni sem geta breyst með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar (venjulega efni sem verða fyrir efnabreytingum, t.d. eldvarnarefni, eða efni sem eru þess eðlis að breyting á samsetningu getur leitt til breytinga á nothæfi með tilliti til viðbragða við bruna).

III. VIÐAUKI

Ath.: Vegna vara, sem hafa fleiri en eitt þeirra áformuðu notkunargilda sem eru tilgreind í eftirtöldum vöruflokkum, safnast verkefnið upp sem viðurkenndur aðili tekst á hendur í tengslum við viðkomandi kerfi til staðfestingar á samræmi.

VÖRUFLOKKUR

VATNSPÉTTIEFNI FYRIR ÞÖK SEM ERU BORIN Á Í FLJÓTANDI FORMI (1/3)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

Evrópusamtök um tæknisamþykki (EOTA) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi viðmiðunarreglum um evrópskt tæknisamþykki fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Vatnsþéttiefni fyrir þök sem eru borin á í fljótandi formi	Til allra nota þar sem markmiðið er að gera þök vatnsþétt	–	3

3. kerfi: Sjá annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

2. Skilyrði sem Evrópusamtök um tæknisamþykki beita við gerð forskrifa fyrir kerfi til staðfestingar á samræmi

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR

VATNSÞÉTTIEFNI FYRIR ÞÖK SEM ERU BORIN Á Í FLJÓTANDI FORMI (2/3)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

Evrópusamtök um tæknisamþykki (EOTA) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi viðmiðunarreglum um evrópskt tæknisamþykki fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Vatnsþéttiefni fyrir þök sem eru borin á í fljótandi formi	Til nota sem falla undir reglur um nothæfi með tilliti til viðbragða við bruna að utanverðu	Vörur sem þarfnast prófunar	3
		Vörur sem „teljast fullnægjandi“ án prófunar ⁽¹⁾	4

3. kerfi: Sjá annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

4. kerfi: Sjá þriðja kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

⁽¹⁾ Skal staðfest að höfðu samráði við brunaeftirlitsnefnd.

2. Skilyrði sem Evrópusamtök um tæknisamþykki beita við gerð forskrifta fyrir kerfi til staðfestingar á samræmi

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR

VATNSPÉTTIEFNI FYRIR ÞÖK SEM ERU BORIN Á Í FLJÓTANDI FORMI (3/3)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

Evrópusamtök um tæknisamþykki (EOTA) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi viðmiðunarreglum um evrópskt tæknisamþykki fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Vatnsþéttiefni fyrir þök sem eru borin á í fljótandi formi	Til nota sem falla undir reglur um nothæfi með tilliti til viðbragða við bruna	A ⁽¹⁾ , B ⁽¹⁾ , C ⁽¹⁾	1
		A ⁽²⁾ , B ⁽²⁾ , C ⁽²⁾	3
		A ⁽³⁾ , D, E, F	4

1. kerfi: Sjá i-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, án úttektarprófunar á sýnum.

3. kerfi: Sjá annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

4. kerfi: Sjá þriðja kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

⁽¹⁾ Efni sem geta breyst með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar (venjulega efni sem verða fyrir efnabreytingum, t.d. eldvarnarefni, eða efni sem eru þess eðlis að breyting á samsetningu getur leitt til breytinga á nothæfi með tilliti til viðbragða við bruna).

⁽²⁾ Efni sem breytast ekki með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar.

⁽³⁾ Efni í flokki A sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna samkvæmt ákvörðun 96/603/EB.

2. Skilyrði sem Evrópusamtök um tæknisamþykki beita við gerð forskrifa fyrir kerfi til staðfestingar á samræmi

Forskrifin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

frá 12. október 1998

um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/196/EBE að því er varðar sjálfbærandi gegnlýsnar þakeiningar (þó ekki úr gleri) (*)

(tilkynnt með númeri C(1998) 2926)

(98/600/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAG-ANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13 gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Þegar staðfesta á samræmi vöru skal framkvæmdastjórnin velja á milli aðferðanna tveggja sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr. í tilskipun 89/106/EBE og ætíð velja „auðveldustu aðferðina af þeim sem samrýmast öryggissjórnarmiðum“. Þetta merkir að nauðsynlegt er að ákveða, með tilliti til ákveðinnar vöru eða vöruflokks, hvort framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju, sem framleiðandi ber ábyrgð á, er nauðsynlegt og fullnægjandi skilyrði fyrir staðfestingu á samræmi eða hvort þörf er á afskiptum viðurkennds vottunaraðila af ástæðum sem varða viðmiðanirnar í 4. mgr. 13. gr.

Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. skal aðferðin, sem þannig er valin, tilgreind í umboðunum og tækniforskriftunum. Því er æskilegt að skilgreina hugtakið vörur eða vöruflokkar eins og það er notað í umboðunum og tækniforskriftunum.

Aðferðunum tveimur, sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr., er lýst ítarlega í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE. Því er nauðsynlegt að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af III. viðauka, hvernig þessum tveimur aðferðum skuli beitt að því er varðar hverja vöru eða vöruflokk þar eð ákveðin kerfi eru tekin fram yfir önnur í III. viðauka.

Aðferðin, sem um getur í a-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í fyrsta kosti, án stöðugs eftirlits, og öðrum og þriðja kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka og aðferðin, sem um getur í b-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í i-lið 2. þáttar III. viðauka og í fyrsta kosti, með stöðugu eftirliti, í ii-lið 2. þáttar III. viðauka.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMPYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Staðfesta skal samræmi vara og vöruflokka, sem eru tilgreind í I. viðauka, með aðferð þar sem framleiðandi ber einn ábyrgð á framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem tryggir að varan sé í samræmi við viðeigandi tækniforskriftir.

2. gr.

Staðfesta skal samræmi vara, sem eru tilgreindar í II. viðauka með aðferð þar sem gert er ráð fyrir, til viðbótar við framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem framleiðandi starfrækir, þátttöku viðurkennds vottunaraðila við mat og eftirlit með framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri.

3. gr.

Í umboðum fyrir evrópskt tæknisampykki skal tiltekið hvaða aðferð skuli notuð til að staðfesta samræmi samkvæmt III. viðauka.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 12. október 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 287, 24.10.1998, bls. 35, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 66/1999 frá 28. maí 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(¹) Stjtið. EB L 40, 11. 2. 1989, bls. 12.

(²) Stjtið. EB L 220, 30. 8. 1993, bls. 1.

*I. VIÐAUKI***Sjálfberandi gegnlýsnar þakeiningar (þó ekki úr gleri)**

Til allra nota nema þeirra sem falla undir reglur um brunaviðbrögð sem eiga við um vörur úr efnum í flokkum A ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾, C ⁽¹⁾.

*II. VIÐAUKI***Sjálfberandi gegnlýsnar þakeiningar (þó ekki úr gleri)**

Til nota sem falla undir reglur um brunaviðbrögð sem eiga við um vörur úr efnum í flokkum A ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾, C ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Efni sem geta breyst með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar (venjulega efni sem verða fyrir efnabreytingum, t.d. eldvarnarefni, eða efni sem eru þess eðlis að breyting á samsetningu getur leitt til breytinga á nothæfi með tilliti til viðbragða við bruna).

III. VIÐAUKI

Ath.: Vegna vara, sem hafa fleiri en eitt þeirra áformuðu notkunargilda sem eru tilgreind í eftirtöldum vöruflokkum, safnast verkefnið upp sem viðurkenndur aðili tekst á hendur í tengslum við viðkomandi kerfi til staðfestingar á samræmi.

VÖRUFLOKKUR

SJÁLFBERANDI GEGNLÝSNAR ÞAKEININGAR (ÞÓ EKKI ÚR GLERI) (1/3)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

Evrópusamtök um tæknisamþykki (EOTA) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi viðmiðunarreglum um evrópskt tæknisamþykki fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Sjálfberandi gegnlýsnar þakeiningar (þó ekki úr gleri)	Í þök og þakklæðningu	–	3

3. kerfi: Sjá annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

2. Skilyrði sem Evrópusamtök um tæknisamþykki beita við gerð forskrifta fyrir kerfi til staðfestingar á samræmi

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskýölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR

SJÁLFBERANDI GEGNLÝSNAR ÞAKEININGAR (ÞÓ EKKI ÚR GLERI) (2/3)**1. Kerfi til staðfestingar á samræmi**

Evrópusamtök um tæknisamþykki (EOTA) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi viðmiðunarreglum um evrópskt tæknisamþykki fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Sjálffberandi gegnlýsnar þakeiningar (þó ekki úr gleri)	Til nota sem falla undir reglur um nothæfi með tilliti til viðbragða við bruna	Vörur sem þarfnast prófunar	3
		Vörur sem „teljast fullnægjandi“ án prófunar ⁽¹⁾	4

3. kerfi: Sjá annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

4. kerfi: Sjá þriðja kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

⁽¹⁾ Skal staðfest að höfðu samráði við brunaeftirlitsnefnd.

2. Skilyrði sem Evrópusamtök um tæknisamþykki beita við gerð forskrifta fyrir kerfi til staðfestingar á samræmi

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR

SJÁLFBERANDI GEGNLÝSNAR ÞAKEININGAR (ÞÓ EKKI ÚR GLERI) (3/3)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

Evrópusamtök um tæknisamþykki (EOTA) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi viðmiðunarreglum um evrópskt tæknisamþykki fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Sjálfberandi gegnlýsnar þakeiningar (þó ekki úr gleri)	Til nota sem falla undir reglur um nothæfi með tilliti til viðbragða við bruna	A ⁽¹⁾ , B ⁽¹⁾ , C ⁽¹⁾	1
		A ⁽²⁾ , B ⁽²⁾ , C ⁽²⁾	3
		A ⁽³⁾ , D, E, F	4

1. kerfi: Sjá i-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, án úttektarprófunar á sýnum.

3. kerfi: Sjá annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

4. kerfi: Sjá þriðja kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

(¹) Efni sem geta breyst með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar (venjulega efni sem verða fyrir efnabreytingum, t.d. eldvarnarefni, eða efni sem eru þess eðlis að breyting á samsetningu getur leitt til breytinga á nothæfi með tilliti til viðbragða við bruna).

(²) Efni sem breytast ekki með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar.

(³) Efni í flokki A sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna samkvæmt ákvörðun 96/603/EB.

2. Skilyrði sem Evrópusamtök um tæknisamþykki beita við gerð forskrifta fyrir kerfi til staðfestingar á samræmi

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR**frá 13. október 1998****um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/196/EEB að því er varðar efni til vegagerðar (*)***(tilkynnt með númeri C(1998) 2925)*

(98/601/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAG-ANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EEB frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EEB ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Þegar staðfesta á samræmi vöru skal framkvæmdastjórnin velja á milli aðferðanna tveggja sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr. í tilskipun 89/106/EEB og ætíð velja „auðveldustu aðferðina af þeim sem samrýmast öryggissjónarmiðum“. Þetta merkir að nauðsynlegt er að ákveða, með tilliti til ákveðinnar vöru eða vöruflokks, hvort framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju, sem framleiðandi ber ábyrgð á, er nauðsynlegt og fullnægjandi skilyrði fyrir staðfestingu á samræmi eða hvort þörf er á afskiptum viðurkennds vottunaraðila af ástæðum sem varða viðmiðanirnar í 4. mgr. 13. gr.

Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. skal aðferðin, sem þannig er valin, tilgreind í umboðunum og tækniforskriftunum. Því er æskilegt að skilgreina hugtakið vörur eða vöruflokkar eins og það er notað í umboðunum og tækniforskriftunum.

Aðferðunum tveimur, sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr., er lýst ítarlega í III. viðauka við tilskipun 89/106/EEB. Því er nauðsynlegt að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af III. viðauka, hvernig þessum tveimur aðferðum skuli beitt að því er varðar hverja vöru eða vöruflokk þar eð ákveðin kerfi eru tekin fram yfir önnur í III. viðauka.

Aðferðin, sem um getur í a-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í fyrsta kosti, án stöðugs eftir-

lits, og öðrum og þriðja kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka og aðferðin, sem um getur í b-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í i-lið 2. þáttar III. viðauka og í fyrsta kosti, með stöðugu eftirliti, í ii-lið 2. þáttar III. viðauka.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Staðfesta skal samræmi vara og vöruflokka, sem eru tilgreind í I. viðauka með aðferð þar sem framleiðandi ber einn ábyrgð á framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem tryggir að varan sé í samræmi við viðeigandi tækniforskriftir.

2. gr.

Staðfesta skal samræmi vara, sem eru tilgreindar í II. viðauka, með aðferð þar sem gert er ráð fyrir, til viðbótar við framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem framleiðandi starfrækir, þátttöku viðurkennds vottunaraðila við mat og eftirlit með framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri.

3. gr.

Í umboðum fyrir samhæfða staðla skal tiltekið hvaða aðferð skuli notuð til að staðfesta samræmi samkvæmt III. viðauka.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 13. október 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 287, 24.10.1998, bls. 41, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 66/1999 frá 28. maí 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(¹) Stjtið. EB L 40, 11. 2. 1989, bls. 12.

(²) Stjtið. EB L 220, 30. 8. 1993, bls. 1.

I. VIÐAUKI

Fylgihlutir (t.d. blindingjar, fúgufylliefni, fúguþéttiefni)

Til nota í steinsteypa vegi

II. VIÐAUKI

Bik (t.d. hreint bik, fjölliðubreytt bik, bráðið bik, bráðið fjölliðubreytt bik, þunnbik, bikþeyta, bráðin bikþeyta, fjölliðubreytt bikþeyta, bráðin fjölliðubreytt bikþeyta, náttúrlegt jarðbik/bik)

Til nota við vegagerð og yfirborðsklæðningu vega

Bikblöndur (t.d. stífjarðbik, þar með talið mjög mjúkt jarðbik og jarðbik sem er ætlað í mjög þunn lög, gropið jarðbik, steypujarðbik (Gussasfalt), steypujarðbik með grjótmulningi (púkk), heitvalsað jarðbik)

Til nota við vegagerð og yfirborðsklæðningu vega

Yfirborðsklæðning (t.d. flotmalbik fyrir slitlag, fínhrýfi (yfirborðsáferð), klæðning)

Til nota við yfirborðsklæðningu vega

Vatnsþéttiefni og -samstæður fyrir brúargólf (t.d. steypujarðbik, tilbúnar himnur og dúkar, tilbúnar bikplötur, resín/pólýúretan)

Til nota á brúargólf

III. VIÐAUKI

Ath.: Vegna vara, sem hafa fleiri en eitt þeirra áformuðu notkunargilda sem eru tilgreind í eftirtöldum vöruflokkum, safnast verkefnið upp sem viðurkenndur aðili tekst á hendur í tengslum við viðkomandi kerfi til staðfestingar á samræmi.

VÖRUFLOKKUR

EFNI TIL VEGAGERÐAR (1/2)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Bik	Við vegagerð og yfirborðs-klæðningu vega	–	2+
Bikblöndur	Við vegagerð og yfirborðs-klæðningu vega	–	2+
Yfirborðs-klæðning	Við yfirborðs-klæðningu vega	–	2+
Vatnspéttiefni og -samstæður fyrir brúargólf	Fyrir brúargólf	–	2+
Fylgihlutir	Fyrir steinsteypa vegi	–	4

Kerfi 2+: Sjá fyrsta kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, þar með talin vottun samþykks aðila á framleiðslustýringu í verksmiðju á grundvelli fyrstu skoðunar á verksmiðju og á framleiðslustýringu í verksmiðju sem og stöðugs eftirlits, mats og samþykkis á framleiðslustýringu í verksmiðju.

4. kerfi: Sjá þriðja kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim

VÖRUFLOKKUR

EFNI TIL VEGAGERÐAR (2/2)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem getið er hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Bikblöndur	Til nota sem falla undir reglur um nothæfi með tilliti til viðbragða við bruna	$A_n^{(1)}, B_n^{(1)}, C_n^{(1)}$	1
Yfirborðsklæðning		$A_n^{(2)}, B_n^{(2)}, C_n^{(2)}$	3
		$A_n^{(3)}, D_n, E_n, F_n$	4

1. kerfi: Sjá i-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, án úttektarprófunar á sýnum.
3. kerfi: Sjá annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.
4. kerfi: Sjá þriðja kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.
- (¹) Efni sem geta breyst með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar (venjulega efni sem verða fyrir efnabreytingum, t.d. eldvarnarefni, eða efni sem eru þess eðlis að breyting á samsetningu getur leitt til breytinga á nothæfi með tilliti til viðbragða við bruna).
- (²) Efni sem breytast ekki með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar.
- (³) Efni í flokki A sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna samkvæmt ákvörðun 96/603/EB.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim

2000/EES/51/07

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR**nr. 67/1999
frá 28. maí 1999****um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahags-
svæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breyt-
ingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er
nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sam-
eiginlegru EES-nefndarinnar nr. 90/98 frá 25. september
1998⁽¹⁾.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2140/98 frá
6. október 1998 um breytingu á reglugerð (EBE) nr.
1014/90 um ítarlegar framkvæmdarreglur varðandi skil-
greiningu, lýsingu og kynningu á brenndum drykkjum⁽²⁾
skal felld inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:*1. gr.*

Eftirfarandi undirliður bætist við í 2. lið (reglugerð
framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1014/90) í XXVII.
kafla II. viðauka við samninginn:

„– **398 R 2140:** Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar
(EB) nr. 2140/98 frá 6. október 1998 (Stjtið. EB L
270, 7.10.1998, bls. 9).“

2. gr.

Fullgiltur texti reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar
(EB) nr. 2140/98 á íslensku og norsku fylgir sem viðauki
við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 29. maí 1999, að því til-
skildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr.
samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefnd-
inni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við
Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 28. maí 1999.

Fyrir hönd sameiginlegru EES-nefndarinnar

F. Barbaso

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 189, 22.7.1999, bls. 63 og EES-viðbætur við Stjtið. EB
nr. 32, 22.7.1999, bls. 138.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 270, 7.10.1998, bls. 9.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 2140/98**frá 6. október 1998****um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1014/90 um ítarlegar framkvæmdarreglur varðandi skilgreiningu, lýsingu og kynningu á brenndum drykkjum(*)**FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAG-
ANNA HEFUR,

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

1. gr.

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1576/89 frá 29. maí 1989 um almennar reglur varðandi skilgreiningu, lýsingu og kynningu á brenndum drykkjum (*), eins og henni var síðast breytt með lögunum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, einkum 6. gr.,

Eftirfarandi 13. liður bætist við viðaukann við reglugerð (EBE) nr. 1014/90:

„13. Bierbrand eða eau de vie de bière: brenndur drykkur sem:

- fæst eingöngu með beinni eimingu fersks bjórs á þann hátt að eimið sem til verður náí alkóhólstyrkleika miðað við rúmmál sem er allt að 86% og haldi skynmatseinkennum bjórsins,
- hefur alkóhólstyrkleika að lágmarki 38% miðað við rúmmál sem neysluvara í bandalaginu.“

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1014/90 (*), eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 2523/97 (*), eru settar ítarlegar framkvæmdarreglur varðandi skilgreiningu, lýsingu og kynningu á brenndum drykkjum. Til þess að vernda hefðbundna drykkinn Bierbrand eða eau de vie de bière, sem samkvæmt þjóðlegum hefðum getur verið sætur eða ósætur, gegn óréttmætri samkeppni, og til að halda miklum gæðum drykkjarins, skal takmarka notkun þessa nafns við þann brennda drykk sem skilgreindur er í þessari reglugerð.

2. gr.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit framkvæmdanefndarinnar um brennda drykki.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi frá því að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 6. október 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Franz FISCHLER

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 270, 7.10.1998, bls. 9, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 67/1999 frá 28. maí 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(*) Stjtið. EB L 160, 12. 6. 1989, bls. 1.

(*) Stjtið. EB L 105, 25. 4. 1990, bls. 9.

(*) Stjtið. EB L 346, 17. 12. 1997, bls. 46.

2000/EES/51/08

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR**nr. 68/1999
frá 28. maí 1999****um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi)
við EES-samninginn**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahags-
svæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breyt-
ingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er
nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

XIII. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun
sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 55/1999 frá 30. apríl
1999⁽¹⁾.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/74/EB frá
1. október 1998 um breytingu á tilskipun ráðsins
93/75/EBE um lágmarkskröfur fyrir skip sem flytja
hættulegar eða mengandi vörur til eða frá höfnum innan
bandalagsins⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:*1. gr.*

Eftirfarandi undirliður bætist við í lið 55a (tilskipun
ráðsins 93/75/EBE) í XIII. viðauka við samninginn:

„– **398 L 0074:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar
98/74/EB frá 1. október 1998 (Stjtíð. EB L 276,
13.10.1998, bls. 7.“

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar
98/74/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við
útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 29. maí 1999, að því til-
skildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr.
samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefnd-
inni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við
Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 28. maí 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

F. Barbaso

formaður.

⁽¹⁾ Stjtíð. EB L 284, 9.11.2000, bls. 15 og EES-viðbætur við Stjtíð EB nr.
50, 9.11.2000, bls. 115.

⁽²⁾ Stjtíð. EB L 276, 13.10.1998, bls. 7.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 98/74/EB**frá 1. október 1998****um breytingu á tilskipun ráðsins 93/75/EBE um lágmarkskröfur fyrir skip sem flytja hættulegar eða mengandi vörur til eða frá höfnum innan bandalagsins(*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAG-
ANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 93/75/EBE frá 13. september 1993 um lágmarkskröfur fyrir skip sem flytja hættulegar eða mengandi vörur til eða frá höfnum innan bandalagsins⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 98/55/EB⁽²⁾, einkum 11. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í skilningi ákvæða e-, g- og h-liðar 2. gr. tilskipunar 93/75/EBE er texti MARPOL-samningsins, IBC-reglnanna og IGC-reglnanna sá texti sem var í gildi 1. janúar 1996.

Frá þeim degi hafa verið gerðar breytingar á MARPOL-samningnum, IBC-reglunum og IGC-reglunum, að því leyti sem þær falla innan ramma Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO).

Breytingar á MARPOL-samningnum, sem samþykktar voru með ályktun MEPC.68(38), öðluðust gildi 1. janúar 1998. Breytingarnar á IBC-reglunum, sem samþykktar voru með reglugerðum MEPC.69(39), MSC.50(66) og MSC.58(67) og á IGC-reglunum, sem samþykktar voru með ályktun MSC.32(63) og MSC.59(67), öðluðust gildi 1. júlí 1998. Breytingarnar á IBC-reglunum, sem samþykktar voru með ályktun MEPC.73(39), öðluðust gildi 10. júlí 1998.

Ályktun A.851(20), sem samþykkt var á þingi Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar 27. nóvember 1997, leysir af hólmi IMO-ályktun A.648(16) þar sem settar eru almennar grundvallarreglur varðandi tilkynningar skipa.

Því er við hæfi að fella þessar breytingar inn í tilskipunina.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem um getur í 12. gr. tilskipunar 93/75/EBE.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:*1. gr.*

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á tilskipun 93/75/EBE:

1. Í stað orðalagsins „í því formi sem hann/þær eru 1. janúar 1996“ í e-lið 2. gr. komi „í því formi sem hann/þær eru 1. janúar 1998“.
2. Í stað orðalagsins „í því formi sem hann/þær eru 1. janúar 1996“ í g-lið 2. gr. komi „í því formi sem hann/þær eru 1. janúar 1998“.
3. Í stað orðalagsins „í því formi sem hann/þær eru 1. janúar 1996“ í h-lið 2. gr. komi „í því formi sem hann/þær eru 1. janúar 1998“.
4. Eftirfarandi komi í stað j-liðar 2. gr.
„j) „með IMO-ályktun A.851(20)“ er átt við ályktun Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar 851(20) sem samþykkt var af þingfulltrúum á 20. fundi hennar 27. nóvember 1997 undir heitinu „Almennar grundvallarreglur varðandi tilkynningakerfi skipa og tilkynningaskyldu skipa, að meðtöldum viðmiðunarreglum varðandi tilkynningar á atvikum þar sem um er að ræða hættulegan farm, hættuleg efni og/eða efni sem menga hafið““.
5. Í stað orðalagsins „ályktun IMO A.648 (16)“ í 2. mgr. 6. gr. komi orðalagið „IMO-ályktun A.851 (16)“.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykka nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 12 mánuðum eftir gildistöku hennar og tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykka þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 276, 13.10.1998, bls. 7, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 68/1999 frá 28. maí 1999 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(1) Stjtið. EB L 247, 5. 10. 1993, bls. 19.

(2) Stjtið. EB L 215, 1. 8. 1998, bls. 65.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þau ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 1. október 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Neil KINNOCK

framkvæmdastjóri.

2000/EES/51/09

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR**nr. 69/1999
frá 2. júní 1999****um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn
um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

1. gr.

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahags-
svæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breyt-
ingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er
nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 86. og 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Bókun 31 við samninginn var breytt með ákvörðun sam-
eiginlegu EES-nefndarinnar nr. 27/1999 frá 26. febrúar
1999⁽¹⁾.

Rétt er að auka samvinnu samningsaðilanna þannig að
hún taki til áætlunar bandalagsins til fleiri ára um að stuðla
að því að komið verði á upplýsingasamfélagi í Evrópu
(upplýsingasamfélagið) samkvæmt ákvörðun ráðsins
98/253/EB⁽²⁾.

Því ber að breyta bókun 31 við samninginn svo þessi
aukna samvinna geti hafist frá 1. janúar 1999.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

Eftirfarandi undirliður bætist við í 5. mgr. 2. gr. í bókun 31
við samninginn:

„– 398 D 0253: Ákvörðun ráðsins 98/235/EB frá 30. mars
1998 um að samþykka áætlun bandalagsins til fleiri
ára um að stuðla að því að komið verði á upplýsinga-
samfélagi í Evrópu (upplýsingasamfélagið) (Stjtið.
EB L 107, 7.4.1998, bls. 10).“

2. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 3. júní 1999, að því til-
skildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samn-
ingsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

Hún gildir frá 1. janúar 1999.

3. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við
Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 2. júní 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

F. Barbaso

formaður.

(¹) Stjtið. EB L 148, 22.6.2000, bls. 54 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr.
28, 22.6.2000, bls. 271.

(²) Stjtið. EB L 107, 7.4.1998, bls. 10.

ÁKVÖRÐUN RÁÐSINS**frá 30. mars 1998****um að samþykkja áætlun bandalagsins til fleiri ára um að stuðla að því að komið verði á upplýsingasamfélagi í Evrópu (upplýsingasamfélagið) (*)**

(98/253/EB)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 235. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Þegar upplýsingasamfélagið verður að veruleika getur það, á grundvelli nýrra tegunda efnahagslegra, pólitískra og félagslegra samskipta, hjálpað bandalaginu við að takast á við viðfangsefni næstu aldar, einkum sköpun nýrra starfa, eins og bent er á í hvítbók framkvæmdastjórnarinnar um „vöxt, samkeppnishæfni og atvinnumál – viðfangsefni og leiðir fram á við inn í 21. öldina“.
- 2) Á fundi sínum á Korfú 24. og 25. júní 1994 tók leiðtogaáriðið mið af tilmælum hóps háttsettra sérfræðinga um upplýsingasamfélagið sem voru sett fram í skýrslunni „Evrópa og hið víðtæka upplýsingasamfélag“ og framkvæmdastjórnin kom á fót aðgerða-áætlun með raunhæfum ráðstöfunum, bæði á vettvangi bandalagsins og aðildarríkjanna.
- 3) Á fundi leiðtogaráðsins í Flórens 21. og 22. júní 1996 lagði leiðtogaráðið áherslu á möguleika upplýsingasamfélagsins á menntun og þjálfun, skipulagi atvinnumála og atvinnusköpun.
- 4) Hraðinn í þróun upplýsingasamfélagsins veltur að miklu leyti á vitund, skilningi og stuðningi borgaranna og opinberra og einkarekinna stofnana á notkunarmöguleikum nýrrar upplýsinga- og fjar-skiptatækni við að þjóna þörfum fólks og fyrirtækja.
- 5) Forsenda fyrir því að unnt verði að gera upplýsingasamfélagið að veruleika er að hver borgari, fyrirtæki eða opinber samtök hvar sem er í bandalaginu hafi aðgang að þeim upplýsingum sem þau þarfnast.
- 6) Tilkoma upplýsingasamfélagsins mun smám saman breyta eðli og inntaki mannlegra athafna á öllum sviðum og hafa mikilvæg gagnkvæm áhrif þvert á svið sem hafa verið óháð hvert öðru hingað til.
- 7) Þegar gerðar eru nauðsynlegar ráðstafanir til að koma upplýsingasamfélaginu í framkvæmd verður að taka mið af efnahagslegri og félagslegri samheldni bandalagsins annars vegar og samfellu í starfsemi innri markaðarins hins vegar.
- 8) Skilgreining á þessum ráðstöfunum krefst þess að fyrst fari fram greining til undirbúnings sem miðar að því að bæta skilning á þeim sviðum sem aðgerðir bandalagsins, er varða upplýsingasamfélagið, geta haft áhrif á.
- 9) Í fyrstu bráðabirgðaskýrslu háttsetta sérfræðinga hópsins um félagslega og samfélagslega þætti upplýsingasamfélagsins frá janúar 1996 komu fram fyrstu hugleiðingar hópsins með tilliti til undirbúnings lokaskýrslunnar.
- 10) Í fyrstu ársskýrslu samráðsvettvangs um upplýsingasamfélagið til framkvæmdastjórnarinnar í júní 1996 var lagt til að framkvæmdastjórnin gangist fyrir upplýsingaherferð í bandalaginu til að vekja fólk til vitundar, ýti undir þær aðgerðir sem henta best til að stuðla að bestu starfsháttum, stuðli að notkun nýrrar tækni, beini athyglinni sérstaklega að því að skoða efnahagsleg og félagsleg áhrif upplýsingasamfélagsins og tryggja að fatlaðir hafi sama aðgang að upplýsingasamfélaginu og aðrir.
- 11) Framkvæmdastjórnin samþykkti 24. júlí 1996 grænbók um „Líf og starf í upplýsingasamfélaginu: Fólkið í fyrirrúmi“ sem er ætlað að dýpka pólitíska, félagslega og almenna umræðu um mikilvægustu félagslegu og samfélagslegu þætti upplýsingasamfélagsins. Í ljósi þeirra viðbragða sem fram koma leggur framkvæmdastjórnin fram tillögur að aðgerðum á árinu 1997.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 107, 7.4.1998, bls. 10, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 69/1999 frá 2. júní 1999 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið EB C 51, 21. 2. 1997, bls. 12.

⁽²⁾ Stjtið EB C 222, 21. 7. 1997, bls. 39.

- 12) Þegar gerðar eru nauðsynlegar ráðstafanir til að koma upplýsingasamfélaginu í framkvæmd verður að taka mið af því að upplýsingasamfélagið er hnattrént.
- 13) Á ráðstefnu sjö helstu iðnríkja heims um upplýsingasamfélag og þróun, sem haldin var í Midrand í Suður-Afríku 13. til 15. maí 1996, var viðurkennt að rétt væri nota „upplýsingasamfélagsaðferðina“ til hagsbóta fyrir þróunarlöndin í því skyni að mæta sérstökum þörfum þeirra og leysa þau viðfangsefni sem þau þurfa að takast á við, styðja við sjálfbæran vöxt og tryggja skilvirka þátttöku þeirra í því hnattræna, „rafræna“ efnahagslífi sem er í auglýsni.
- 14) Á Rómarráðstefnunni, sem haldin var 30. og 31. maí 1996, var viðurkennt að einn af þáttunum í þeirri pólitísku umræðu sem hófst á milli bandalagsins og ríkjanna tólf er taka þátt í samskiptum Evrópu og Miðjarðarhafslöndanna, sem stofnað var til á Barcelona-ráðstefnunni í nóvember 1995, sé einmitt myndun raunverulega opins upplýsingasamfélags á Miðjarðarhafssvæðinu sem muni njóta góðs af vexti, bættri samkeppnishæfni og atvinnu fyrir notendur, atvinnuvegina og þjónustuveitendur í upplýsinga- og fjarskiptatækni.
- 15) Á öðru málþingi Evrópubandalagsins og Mið- og Austur-Evrópuríkja um upplýsingasamfélagið, sem haldið var í Prag 12. og 13. september 1996, var staðfest að þau mál, sem varða þróun upplýsingasamfélagsins, eru sérstaklega mikilvæg þeim Evrópulöndum sem vinna að umbótum á hagkerfi sínu og lögð var áhersla á að nauðsynlegt væri að skapa vettvang fyrir upplýsingaskipti og samræður.
- 16) Þeir möguleikar til aðgerða, til dæmis á sviðum rannsókna og þróunar, samevrópskra netkerfa, inntaks upplýsinga, félagslegrar stefnumörkunar og stöðlunar, sem eru fyrir hendi skulu ekki skarast við aðra möguleika á þessum sviðum.
- 17) Framvinda þessarar áætlunar skal vera í stöðugri og kerfisbundinni skoðun. Við lok áætlunarinnar skal fara fram lokamat á niðurstöðum hennar í ljósi þeirra markmiða sem eru sett fram í þessari ákvörðun.
- 18) Nauðsynlegt er að fastsetja gildistíma áætlunarinnar.
- 19) Í þessari ákvörðun er tilgreind fjárhagsviðmiðun, í skilningi 2. liðar yfirlýsingar Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar frá 6. mars 1995, sem stendur á meðan áætlun þessi helst í gildi, án þess þó að hafa áhrif á heimildir fjárveitingavaldsins eins og skilgreint er í sáttmálanum.

- 20) Í sáttmálanum er ekki gert ráð fyrir öðrum heimildum vegna samþykktar þessarar ákvörðunar en þeim sem um getur í 235. gr.

SAMÞYKKT ÞESSA ÁKVÖRÐUN:

1. gr.

Hér með er samþykkt áætlun (upplýsingasamfélagið) með eftirfarandi markmið:

- að vekja almenning til vitundar og skilnings um möguleg áhrif upplýsingasamfélagsins og um nýja notkunarmöguleika þess um alla Evrópu með því að örva áhuga fólks og hæfni til að taka þátt í þróuninni í átt til upplýsingasamfélagsins,
- að hagnýta hinn félagshagfræðilega ávinning, sem upplýsingasamfélagið í Evrópu hefur í för með sér, með því að greina tæknilegar, efnahagslegar, félagslegar og stjórnsýslulegar hliðar þess, leggja mat á viðfangsefni sem upp koma við aðlögunina að því, meðal annars hvað varðar atvinnu, og stuðla að samvirkni og samvinnu á vettvangi bandalagsins annars vegar og aðildarríkjanna hins vegar,
- auka hlutverk og sýnileika Evrópu í hnattrænu samhengi upplýsingasamfélagsins.

Þær aðgerðir sem er lýst í þessari áætlun ná yfir fleiri en eitt svið og styðja þannig við aðgerðir bandalagsins á öðrum sviðum. Engin þessara aðgerða skal vera nákvæm eftirlíking á þeirri vinnu sem er unnin á þessum sviðum samkvæmt áætlunum bandalagsins. Aðrar viðeigandi bandalagsáætlanir skulu tengjast þróun aðgerðanna þannig að komast megi hjá skörun, stuðla að því að bæta við önnur framtaksverkefni og færa frekari sérfræðiþekkingu inn í þessa áætlun.

Áætluninni er einnig ætlað að mynda sameiginlegan ramma fyrir aukna samvirkni og samnýtingu á evrópskum vettvangi milli ýmissa innlendra, svæðisbundinna eða staðbundinna framtaksverkefna sem miða að því að gera upplýsingasamfélaginu að veruleika, einkum með aðstoð nefndarinnar sem kveðið er á um í 1. mgr. 5. gr., þannig að nota megi aðstöðu og búnað sem þegar er fyrir hendi og auka gagnsæi og samvinnu á evrópskum vettvangi um leið og dreifraðið er nýtt til fulls.

2. gr.

Til að ná markmiðunum, sem um getur í 1. gr., skal ráðast í eftirfarandi flokk aðgerða:

- a) Ráðstafanir til að vekja fólk í Evrópu til vitundar með því að:
 - auka þar sem þörf krefur gildi framtaksverkefna sem geta verið staðbundin, á landsvísi eða náð

- yfir landamæri og miða að því að auka skilning, til dæmis með miðlun upplýsinga um tækifæri, kosti og hugsanlega áhættuþætti samfara upplýsingasamfélaginu, hvort sem ráðstafanirnar beinast að almenningi eða sérstökum markhópum,
- safna og miðla upplýsingum um þarfir borgaranna og notenda að því er tekur til þjónustu og notkunarmöguleika upplýsingasamfélagsins,
 - gera almenningi og öðrum hagsmunaaðilum sýnileg þau raunveruleg verkefni sem verið er að vinna í þeirra þágu,
 - fylgjast með vitund almennings og því hversu vel hann þekkir þjónustu og notkunarmöguleika upplýsingasamfélagsins, einkum með gerð reglulegra kannana og með því að fella innlendar kannanir inn í evrópska heildarmynd,
 - örva áhuga fyrirtækja, einkum lítilla og meðalstórra, á því að bjóða upp á þjónustu og notkunarmöguleika sem uppfylla þær þarfir sem borgarar og neytendur hafa látið í ljósi, til dæmis með því að kynna starfsemi, netkerfi, notkunarmöguleika og raunhæf tækifæri sem upplýsingasamfélagið hefur að bjóða,
 - sýna fram á hugsanleg áhrif upplýsingasamfélagsins á svæðisbundnum vettvangi og yfir landamæri og stuðla að miðlun viðeigandi upplýsinga milli borga og svæða,
 - styðja við umræðuvettvang upplýsingasamfélagsins, þar sem saman koma sérfræðingar sem eru fulltrúar fjölmargra hagsmunaaðila í iðnaði, heimi vísinda og fræða, fjölmiðlum, launþegasamtökum og neytenda- og notendahópum, sem verða framkvæmdastjórninni til ráðgjafar um þau viðfangsefni sem þróun upplýsingasamfélagsins hefur í för með sér.
- b) Aðgerðir til að hagnýta svo sem kostur er hinn félagshagfræðilega ávinning, sem upplýsingasamfélagið í Evrópu hefur í för með sér, með því að:
- meta þau tækifæri og hindranir við að nálgast og nýta þjónustu og vörur upplýsingasamfélagsins sem lakar settir þjóðfélagshópar, jaðarsvæði og verr sett svæði standa frammi fyrir; skilgreina viðeigandi ráðstafanir til að yfirstíga þessar hindranir og nýta þann ávinning sem af þessu verður,
 - greina yfirstandandi framtaksverkefni, bæði á landsvísu og á evrópskum vettvangi, er varða notkunarmöguleika, sem fer einkum fram á grundvelli varanlegrar skrár yfir verkefni sem auðvelda notkun upplýsingasamfélagsins,
 - tryggja gagnsæi, einkum á grundvelli varanlegrar skrár, þeirrar stefnumörkunar og áætlana, sem nú er unnið að, bæði á landsvísu og á evrópskum vettvangi,
 - leggja bestu áætlanirnar og starfshættina til grundvallar samevrópsku safni yfir stefnur er varða upplýsingasamfélagið, verkefni þess og þjónustu,
 - stuðla að skiptum á sérþekkingu og miðlun reynslu í tengslum við yfirstandandi rannsóknir og starfsemi á evrópskum vettvangi og á landsvísu,
 - finna og meta þau fjármögnunarkerfi sem eru nauðsynleg til að þróa upplýsingasamfélagið, einkum þau sem geta stutt við samstarfsverkefni opinberra aðila og einkaaðila um notkunarmöguleika í þágu almannahagsmuna,
 - kanna hindranir á starfsemi innri markaðarins á sviði upplýsingasamfélagsins og íhuga ráðstafanir til að tryggja fullan hag á þessu sviði án þess að hindra þróun upplýsingasamfélagsins og taka jafnframt tillit til margbreytileika tungumálanna,
 - hrinda úr vör aðgerðum til að ganga úr skugga um forgangsöröðun lítilla og meðalstórra fyrirtækja með tilliti til þeirra hindrana sem hamlar notkun þessara fyrirtækja á upplýsinga- og fjarskiptatækni, í nánnum tengslum við áttak framkvæmdastjórnarinnar sem miðar að því að virkja ólíka hópa notenda upplýsinga- og fjarskiptatækni,
 - stuðla að tölvulæsi í menntageiranum með því að miðla reynslu í þessum efnum sem fengist hefur á landsvísu og á vettvangi bandalagsins.
- c) Ráðstafanir til að leggja áherslu á hlutverk og sýnileika Evrópu innan upplýsingasamfélagsins sem nær um allan heim:
- gerð skrár yfir framtaksverkefni um allan heim,
 - skipti á upplýsingum við þriðju lönd, einkum í því skyni að hvetja þau til að nýta sér möguleika upplýsingasamfélagsins,
 - samvinna við undirbúning tilraunaverkefna, annaðhvort á tvíhliða grundvelli eða í samvinnu við alþjóðastofnanir.
- Á hverju ári verða skilgreindar vinnuáætlanir fyrir þær tegundir aðgerða sem að framan greinir og í þeim ætti að skilgreina forgangsöröð starfssviða og beinar aðgerðir með það að markmiði að virðisauki á evrópskum vettvangi verði sem mestur.

3. gr.

Til að ná þeim markmiðum sem eru tilgreind í 1. gr. og koma til framkvæmda þeim aðgerðum, sem eru skilgreindar í 2. gr., er framkvæmdastjórninni heimilt að nota viðeigandi úrræði, einkum að:

- gera samninga um framkvæmd verkefna sem tengjast greiningu, rannsóknum, nákvæmum rannsóknum á sérstökum sviðum og sýniverkefni, sem eru takmörkuð að umfangi, og um samræmingu, mat og meðfjármögnun aðgerða,
- skipuleggja, taka þátt í og veita styrki vegna funda sérfræðinga, ráðstefna, málþinga, samráðs fólks eða hópa sem eiga sameiginlegra hagsmuna að gæta, einkum í því skyni að hvetja þriðju lönd til að nýta sér möguleika upplýsingasamfélagsins,
- gefa út og miðla upplýsingum.

4. gr.

1. Áætlunin skal taka til tímabilsins frá 1. janúar 1998 til 31. desember 2002.

2. Fjárhagsviðmiðun fyrir framkvæmd téðrar áætlunar verður 25 milljónir eka (ECU). Leiðbeinandi sundurliðun útgjalda er að finna í viðaukanum.

3. Fjárveitingavalðið heimilar fjárveitingar innan ramma árlegrar fjárlagagerðar og í samræmi við forsendur fjárlagagerðar hverju sinni.

5. gr.

1. Framkvæmdastjórnin ber ábyrgð á framkvæmd áætlunarinnar og samræmingu hennar við aðrar áætlanir bandalagsins.

Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar sem skipuð er fulltrúum aðildarríkjanna undir formennsku fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar.

2. Málsmeðferðin, sem mælt er fyrir um í 6. gr., gildir um:

- samþykkt vinnuáætlunarinnar, þar með talið umfang fjármögnunar,
- sundurliðun útgjaldaliða,
- viðmiðanir og inntak auglýsinga eftir tillögum,
- mat á verkefnum sem stungið er upp á þegar auglýst er eftir tillögum varðandi fjármögnun bandalagsins og áætlaða fjárhæð framlags bandalagsins til hvers verkefnis, þegar um er að ræða fjárhæðir sem eru 100 000 ekur (ECU) eða meira,
- ráðstafanir til að meta áætlanir,

- þátttöku lögaðila frá þriðju löndum eða alþjóðastofnana í verkefnum.

3. Ef fjárframlag bandalagsins er lægra en 100 000 ekur (ECU), samkvæmt fjórða undirlið 2. mgr., skal framkvæmdastjórnin upplýsa nefndina um verkefnin og niðurstöður mats á þeim.

4. Framkvæmdastjórnin skal upplýsa nefndina reglulega um framvindu við framkvæmd áætlunarinnar í heild sinni.

6. gr.

Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álit sínu innan þeirra tímamarka sem formanni er heimilt að setja eftir því hversu brýnt málið er. Álitð skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðinu ber að samþykkja að tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni veiga eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir séu þær í samræmi við álit nefndarinnar. Séu fyrirhugaðar ráðstafanir ekki í samræmi við álit nefndarinnar, eða skili nefndin ekki álit, ber framkvæmdastjórninni án tafar að leggja tillögu fyrir ráðið um þær ráðstafanir sem gera skal. Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta.

Hafi ráðið ekki aðhafst innan þriggja mánaða frá því að tillagan var lögð fyrir það skal framkvæmdastjórnin samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir.

7. gr.

Nefndin getur kallað saman umræðuvettvang þann um upplýsingasamfélagið, sem um getur í síðasta undirlið í a-lið 2. gr., til ráðgjafar eða leiðbeiningar.

8. gr.

1. Til að tryggja að aðstoð bandalagsins sé notuð á árangursríkan hátt ber nefndinni að tryggja að aðgerðir séu metnar fyrir fram samkvæmt þessari ákvörðun, eftirlit sé haft með framkvæmdum og aðgerðir metnar við framkvæmdalok.

2. Við framkvæmd aðgerða og að þeim loknum ber framkvæmdastjórninni að meta með hvaða hætti þær hafa verið framkvæmdar og áhrif þeirra og meta þannig hvort upphaflegu markmiðunum hafi verið náð.

3. Styrkþegar skulu árlega leggja fram skýrslu til framkvæmdastjórnarinnar eða lokaskýrslu þegar um skammtaverkefni er að ræða.

4. Að tveimur árum liðnum og í lok áætlunarinnar ber framkvæmdastjórninni að leggja fyrir Evrópuþingið, ráðið, efnahags- og félagsmálanefndina og svæðanefndina matsskýrslu um besta árangur sem náðst hefur við framkvæmd aðgerðanna, sem um getur í 2. mgr., eftir að nefndin, sem um getur í 1. mgr. 5. gr., hefur skoðað skýrsluna. Framkvæmdastjórnin getur á grundvelli þessara niðurstaðna lagt fram tillögur um lagfæringar á stefnumörkun í áætluninni.

9. gr.

Þátttaka í þessari áætlun skal vera frjáls lögaðilum í þriðju löndum og alþjóðstofnunum, í samræmi við málsmæðferðina sem kveðið er á um í 6. gr., án fjárhagslegs stuðnings bandalagsins á grundvelli þessarar áætlunar, þegar slík

þátttaka styrkir framkvæmd áætlunarinnar og að teknu til-
liti til meginreglunnar um beggja hag.

10. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 30. mars 1998.

Fyrir hönd ráðsins,

LORD SIMON of HIGHBURY

forseti.

VIÐAUKI

ÁÆTLUN TIL FLEIRI ÁRA FYRIR UPPLÝSINGASAMFÉLAGIÐ

Sundurliðun útgjaldaliða

1998 til 2002

Hundraðshlutar heildarfjárhagsáætlunar eftir flokki og ári

	1998	1999	2000	2001	2002	Samtals frá 1998 til 2002
Vitund	9 %	7 %	6 %	5 %	3 %	mest 30 %
Hagnýting	11 %	11 %	11 %	12 %	12 %	57 %
Alþjóðlegt	2 %	2 %	3 %	3 %	3 %	mest 13 %
Hundraðshluti af heild	22 %	20 %	20 %	20 %	18 %	100 %

2000/EES/51/10

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR**nr. 70/1999
frá 2. júní 1999****um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn
um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 86. og 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Bókun 31 við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 27/1999 frá 26. febrúar 1999⁽¹⁾.

Rétt er að auka samvinnu samningsaðilanna þannig að hún taki til aðgerða bandalagsins er varða greiningu, rannsóknir og samvinnu á sviði atvinnu- og vinnumarkaðsmála (ákvörðun ráðsins 98/171/EB)⁽²⁾.

Því ber að breyta bókun 31 við samninginn til að þessi aukna samvinna geti hafist frá 1. janúar 1999.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:*1. gr.*

Eftirfarandi bætist við í 15. gr. í bókun 31 við samninginn á eftir 4. mgr.:

„5. EFTA-ríkin skulu frá 1. janúar 1999 taka þátt í aðgerðum bandalagsins sem um getur í 8. mgr.

6. EFTA-ríkin skulu leggja fram fé til aðgerðanna sem

um getur í 8. mgr. í samræmi við a-lið 1. mgr. 82. gr. samningsins.

7. EFTA-ríkin skulu taka fullan þátt í nefnd EB sem aðstoðar framkvæmdastjórn EB við stjórnun, þróun og framkvæmd aðgerðanna sem um getur í 8. mgr.

8. Samningsaðilar skulu einkum leitast við að auka samvinnu innan ramma aðgerða bandalagsins sem leitt gætu af eftirfarandi gerð:

– **398 D 0171:** Ákvörðun ráðsins 98/171/EB frá 23. febrúar 1998 um aðgerðir bandalagsins er varða greiningu, rannsóknir og samvinnu á sviði atvinnu- og vinnumarkaðsmála (Stjtið. EB L 63, 4.3.1998, bls. 26).“

2. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 3. júní 1999, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

Hún gildir frá 1. janúar 1999.

3. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 2. júní 1999.

Fyrir hönd sameiginlegrar EES-nefndarinnar

F. Barbaso

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 148, 22.6.2000, bls. 54 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 28, 22.6.2000, bls. 271.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 63, 4.3.1998, bls. 26.

ÁKVÖRÐUN RÁÐSINS

frá 23. febrúar 1998

um aðgerðir bandalagsins er varða greiningu, rannsóknir og samvinnu á sviði atvinnu- og vinnumarkaðsmála(*)

(98/171/EB)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 235. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Efnahags- og félagsmálanefndin afhenti álitargerð sína 26. október 1995 ⁽³⁾ og svæðanefndin afhenti álitargerð sína 8. nóvember 1995.
- 2) Í samræmi við 118. gr. sáttmálans hefur framkvæmdastjórnin það hlutverk að stuðla að náinni samvinnu milli aðildarríkjanna á félagslega sviðinu, einkum í málum sem varða atvinnu og starfsþjálfun.
- 3) Framkvæmdastjórnin vakti athygli á þeirri fyrirætlun sinni, sem fram kemur í aðgerðaáætlun á sviði félagsmála til meðallangs tíma, að leggja til nýja nálgun varðandi aðgerðir á sviði greiningar, rannsókna, samvinnu til að auka náð og skilvirkt samráð milli framkvæmdastjórnarinnar og aðildarríkjanna varðandi stefnumörkun í atvinnu- og vinnumarkaðsmálum auk þess að hagræða í rannsóknarvinnu á hennar vegum og öðrum aðgerðum er varða stefnumörkun í atvinnumálum.
- 4) Leiðtogaráðið sem kom saman í Amsterdam 16. og 17. júní 1997, vakti athygli á að náðst hefði samkomulag um að taka upp í sáttmálann nýjan bálk um atvinnumál, með fyrirvara um fullgildingu. Það

lét þess getið að ráðið skyldi kappkosta að láta viðkomandi ákvæði þessa bálks öðlast gildi þegar í stað. Í ályktun sinni um vöxt og atvinnu, þar sem minnst var ályktana leiðtogaráðsins sem kom saman í Essen 9. og 10. desember 1994, framtaksverkefni framkvæmdastjórnarinnar „Aðgerðir í atvinnumálum – Trúnaðarsamkomulag“ og Dublinyfirlýsingarinnar um atvinnumál frá 13. og 14. desember 1996, áréttaði framkvæmdastjórnin að afar brýnt væri að leggja á ný áherslu á að atvinnumál skuli ætíð sitja í fyrirrúmi í stjórnmalastefnu Evrópusambandsins.

- 5) Á sviði atvinnu- og félagsmála og efnahags- og fjármála hafa ráðið og framkvæmdastjórnin verið hvött til að fylgjast náið með þróun atvinnamála og að kanna stefnu aðildarríkjanna í þeim efnum.
- 6) Því er rétt að styðja við þær aðgerðir bandalagsins sem hafa að markmiði greiningu, rannsóknir og samvinnu í atvinnu- og vinnumarkaðsmálum. Aðgerðirnar, sem eru settar fram í þessari ákvörðun, hafa í för með sér endurnýjun og hagræðingu á aðgerðum bandalagsins á þessu sviði. Mikilvægt er að safna tölfraðilegum upplýsingum á sviði atvinnu- og vinnumarkaðsmála, greina þær og setja fram eftir kyni.
- 7) Rétt er að veita framkvæmdastjórninni viðeigandi heimildir til að koma þessum stefnum til framkvæmda.
- 8) Í samræmi við niðurstöður leiðtogaráðsins í Amsterdam og með fyrirvara um þá ábyrgð bandalagsins að fjölga atvinnutækifærum getur þessi nálgun leitt til virðisauka í bandalaginu með því að benda á og hvetja til þess að notaðar verði bestu starfsvenjur og stefnur, stuðlað að nýsköpun og reynslu um málið miðlað. Því þarf að styðja við þessar stefnur með virkri miðlun upplýsinga.
- 9) Innan þessa ramma skorar leiðtogaráðið á aðildarríkin að hafa bein afskipti af vinnumarkaðnum og undirstrikar mikilvægi tengslanna milli atvinnu- sköpunar, vinnuhæfni og félagslegrar samheldni.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjórnartíð. EB L 63, 4.3.1998, bls. 26, var nefnd í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 70/1999 frá 2. júní 1999 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjórnartíð. EB C 235, 9. 9. 1995, bls. 8 og Stjórnartíð. EB C 342, 14. 11. 1996, bls. 6.

⁽²⁾ Stjórnartíð. EB C 166, 10. 6. 1996, bls. 179.

⁽³⁾ Stjórnartíð. EB C 18, 22. 1. 1996, bls. 109.

- 10) Mikilvægt er að koma á viðeigandi tengslum við atvinnu- og vinnumarkaðsmálanefndina sem sett á laggirnar með ákvörðun 97/16/EB ⁽¹⁾ og aðila vinnumarkaðarins.
- 11) Í þessari ákvörðun er tilgreind fjárhagsviðmiðun í skilningi 2. liðar yfirlýsingar Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar frá 6. mars 1995, samanber þó heimildir fjárveitingavaldsins samkvæmt ákvæðum sáttmálans.
- 12) Í samræmi við sameiginlegu yfirlýsinguna frá 30. júní 1982 ⁽²⁾ og samstarfssamning milli stofnana frá 29. október 1993 um fjárlagareglu og endurbætur í fjárlagagerð ⁽³⁾ er nauðsynlegt að aðgerðir, sem er komið til framkvæmda að frumkvæði framkvæmdastjórnarinnar, eigi sér stoð í lögum.
- 13) Í sáttmálanum er ekki gert ráð fyrir öðrum heimildum vegna samþykktar þessarar ákvörðunar en þeim sem um getur í 235. gr.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Aðgerðir bandalagsins

1. Aðgerðir bandalagsins, er varða greiningu, rannsóknir og samvinnu aðildarríkjanna á sviði atvinnu- og vinnumarkaðsmála, eru hér með samþykktar fyrir tímabilið 1. janúar 1998 til 31. desember 2000.
2. Í samræmi við viðmiðunarreglurnar, sem samþykktar voru af leiðtogaáðinu, er þessum aðgerðum ætlað að stuðla að þróun samhæfðrar áætlunar um atvinnumál með því að hafa eftirlit með og styðja við aðgerðir í aðildarríkjunum, með tilhlýðilegu tilliti til ábyrgðar þeirra á þessu sviði.

2. gr.

Markmið

1. Aðgerðirnar, sem er vísað til í þessari ákvörðun, hafa í för með sér endurnýjun og hagræðingu á aðgerðum bandalagsins er varða greiningu, rannsóknir, upplýsingaskipti og miðlun reynslu á sviði atvinnu- og vinnumarkaðsmála, með hliðsjón af fenginni reynslu af fyrri aðgerðum.
2. Þær miða að því að:
- stuðla að samvinnu á sviði greiningar, rannsókna og eftirlits,

- skilgreina bestu starfsvenjur og ýta undir skipti og miðlun á upplýsingum og reynslu,
- þróa virka upplýsingastefnu.

3. gr.

Ráðstafanir bandalagsins

1. Til að ná þeim markmiðum, sem vísað er til í 2. gr. og með niðurstöður leiðtogaáðsins varðandi atvinnumál í huga, skal með aðgerðunum, sem vísað er til í þessari ákvörðun og hlutaðeigandi aðilar, þar með taldir aðilar vinnumarkaðarins, hafa samvinnu um, ákveða samþætta nálgun á viðeigandi vettvangi í aðildarríkjunum með eftirfarandi framkvæmdaráðstöfunum:

- a) þróun leiða til að kanna, greina, rannsaka og hafa eftirlit með atvinnumálastefnum aðildarríkjanna og árangri á vinnumarkaðnum,
- b) stoð við miðlun upplýsinga, reynslu og bestu starfsvenja með aðferðafræðilegum og tæknilegum stuðningi,
- c) skjótri útbreiðslu á niðurstöðum þeirra framtaksverkefna sem ráðist hefur verið í og annarra viðeigandi upplýsinga.

2. Með þetta í huga ber framkvæmdastjórninni einkum að stuðla að því að finna, yfirfæra og breiða út ráðstafanir sem styðja beint eða óbeint við tiltekna hópa fólks, er hafa orðið sérstaklega fyrir barðinu á atvinnuleysi og þá einkum ungt fólk, konur og eldra fólk og þá sem hafa verið atvinnulausir lengi.

3. Við framkvæmd þeirra ráðstafana, sem vísað er til í 1. mgr., ber framkvæmdastjórninni að taka tillit til tölfræðilegra gagna, rannsókna og verkefnaskýrslna sem fyrirbyggjandi eru hjá alþjóðastofnunum á borð við Efnahags- og framfarastofnunina (OECD) og Alþjóðavinnu- málstofnunina (ILO).

4. gr.

Samræmi og fyllid

Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin skulu sjá til þess að samræmi og fyllid ríki milli ráðstafana sem eru gerðar samkvæmt þessari ákvörðun og annarra viðeigandi áætlana og framtaksverkefna bandalagsins.

5. gr.

Þátttaka annarra landa

1. Þær aðgerðir, sem löndum á Evrópska efnahags- svæðinu, samstarfsríkjum í Mið- og Austur-Evrópu, Kýpur og Möltu og þeim Miðjarðarhafslöndum sem eru samstarfslönd Evrópusambandsins er frjálst að taka þátt í, skulu skilgreindar í anda tengsla Evrópusambandsins við þessi lönd.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 6, 10. 1. 1997, bls. 32.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 194, 28. 7. 1982, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 331, 7. 12. 1993, bls. 1.

2. Kostnaður við þátttökuna, sem vísað er til í 1. mgr., skal greiðast annaðhvort af hlutaðeigandi löndum eða af þeim fjárlagaliðum bandalagsins sem taka til framkvæmdar samstarfs-, samvinnu- eða sameignarfélagssamninga við þessi lönd á hlutaðeigandi svæði.

6. gr.

Framkvæmd

Framkvæmdastjórnin skal koma þessum aðgerðum til framkvæmda í samræmi við þessa ákvörðun.

7. gr.

Nefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar sem skipuð er fulltrúum aðildarríkjanna undir formennsku fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar.

2. Nefndin skal skila álitum á eftirfarandi atriðum:

- a) – almennum viðmiðunarreglum um aðgerðir bandalagsins sem um getur í þessari ákvörðun,
- árlegri vinnuáætlun og atriðum sem varða fjárhagslega sundurliðun aðgerðanna sem um getur í þessari ákvörðun,
- b) – nákvæmum reglum fyrir val á aðgerðum sem bandalagið styður, viðmiðunarreglum fyrir eftirlit og mat bæði á hverri aðgerð um sig og í heild, og aðferðum við útbreiðslu og dreifingu niðurstaðnanna.

3. Að því er snertir þau atriði, sem vísað er til í a-lið 2. mgr., leggur fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitum sínu á drögnum, innan þeirra tímamarka sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er. Álitid skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148 gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðinu ber að samþykkja að tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni vega eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja ráðstafanir sem öðlast gildi þegar í stað. Séu þessar ráðstafanir hins vegar ekki í samræmi við álit nefndarinnar, skal framkvæmdastjórnin tilkynna ráðinu um þær án tafar. Ef svo ber undir:

- skal framkvæmdastjórnin fresta framkvæmd ráðstafanna, sem hún hefur ákveðið að gera, um tvo mánuði,
- er ráðinu heimilt að taka aðra ákvörðun með auknum meirihluta innan þeirra tímamarka sem um getur í fyrri undirlið.

4. Að því er varðar þau atriði, sem vísað er til í b-lið 2. mgr., leggur fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitum sínu á drögnum innan þeirra tímamarka sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er, með atkvæðagreiðslu ef þörf krefur.

Álitid skal skráð í fundargerð; þar að auki hefur hvert aðildarríki rétt til að láta bóka afstöðu sína í fundargerðina.

Framkvæmdastjórnin skal taka ítrasta tillit til álits nefndarinnar. Henni ber að greina nefndinni frá því með hvaða hætti álit hennar var haft til hliðsjónar.

8. gr.

Tengsl sem komið skal á

Framkvæmdastjórnin skal koma á nauðsynlegum tengslum við atvinnu- og vinnumarkaðsmálanefndina auk þess að koma á tengslum við aðila vinnumarkaðarins innan ramma þeirra aðgerða sem um getur í þessari ákvörðun.

Framkvæmdastjórnin skal upplýsa aðila vinnumarkaðarins í Evrópu, fari þeir fram á það, um niðurstöður af starfi nefndarinnar sem vísað er til í 7. gr.

9. gr.

Fjármögnun

1. Fjárhagsviðmiðunin til framkvæmdar bandalagsaðgerðum, sem um getur í þessari ákvörðun, eru 30 milljónir ekna (ECU) fyrir tímabilið 1. janúar 1998 til 31. desember 2000.

2. Hinar árlegu fjárveitingar skulu heimilaðar af fjárveitingavaldinu innan marka fjárhagsáætlunar.

10. gr.

Skýrslur

Framkvæmdastjórnin skal leggja fram bráðabirgðaskýrslu um niðurstöður aðgerðanna til Evrópuþingsins, ráðsins, efnahags- og félagsmálanefndarinnar og svæðanefndarinnar eigi síðar en 31. desember 1999 og lokaskýrslu eigi síðar en 31. desember 2001.

11. gr.

Ákvörðun þessa skal birta í *Stjórnartíðindum Evrópu-bandalaganna*.

Gjört í Brussel 23. febrúar 1998.

Fyrir hönd ráðsins,

R. COOK

forseti.

2000/EES/51/11

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR**nr. 71/1999
frá 2. júní 1999****um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn
um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahags-
svæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breyt-
ingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er
nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 86. og 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Bókun 31 við samninginn var breytt með ákvörðun sam-
eiginlegru EES-nefndarinnar nr. 27/1999 frá 26. febrúar
1999⁽¹⁾.

Rétt er að auka samvinnu samningsaðilanna þannig að
hún taki til aðgerðaáætlunar bandalagsins á sviði
almanavarna, samkvæmt ákvörðun ráðsins 98/22/EB⁽²⁾.

Því ber að breyta bókun 31 við samninginn til að þessi
aukna samvinna geti hafist frá 1. janúar 1998.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:*1. gr.*

Eftirfarandi bætist við í 10. gr. (Almannavarnir) í bókun 31
við samninginn:

„5. EFTA-ríkin skulu frá 1. janúar 1998 taka þátt í að-
gerðaáætlun bandalagsins sem um getur í 8. mgr.

6. EFTA-ríkin skulu leggja fram fé til aðgerðaáætlunar-

innar sem um getur í 8. mgr. í samræmi við a-lið 1. mgr.
82. gr. samningsins.

7. EFTA-ríkin skulu taka fullan þátt í nefnd EB sem að-
stoðar framkvæmdastjórn EB við stjórnun, þróun og
framkvæmd aðgerðaáætlunarinnar sem um getur í 8.
mgr.

8. Eftirfarandi gerð bandalagsins, sem og afleiddar gerð-
ir, fellur undir þessa grein.:

– **398 D 0022:** Ákvörðun ráðsins 98/22/EB frá 19.
desember 1997 um að koma á fót aðgerðaáætlun
bandalagsins á sviði almanavarna (Stjtið. EB nr. L
8, 14.1.1998, bls. 20).“

2. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 3. júní 1999, að því
tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr.
samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefnd-
inni.

Hún gildir frá 1. janúar 1998.

3. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við
Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 2. júní 1999.

Fyrir hönd sameiginlegru EES-nefndarinnar

F. Barbaso

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 148, 22.6.2000, bls. 54 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr.
28, 22.6.2000, bls. 271.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 8, 14.1.1998, bls. 20.

ÁKVÖRÐUN RÁÐSINS

frá 19. desember 1997

um að koma á fót aðgerðaáætlun bandalagsins á sviði almannavarna(*)

(98/22/EB)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 235. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Aðgerðir bandalagsins á þessu sviði síðan 1985 hafa gert það mögulegt að koma smám saman á samstarfi milli aðildarríkjanna. Þær ályktanir sem samþykktar hafa verið síðan 1987 ⁽⁵⁾ eru grunnur þessa samstarfs.

Samstarf innan bandalagsins á sviði almannavarna stuðlar að því að markmiðum stofnsáttmálans verði náð með því að ýta undir samstöðu meðal aðildarríkjanna, bæta lífskjör og stuðla að varðveislu og verndun umhverfisins.

Í stefnu- og framkvæmdaáætlun bandalagsins um umhverfi og sjálfbæra þróun ⁽⁶⁾ sem framkvæmdastjórnin setur fram er fyrirhugað að bandalagið auki umsvif sín á sviði almannavarna og neyðarástands í umhverfismálum.

Innleiðsla aðgerðaáætlunar bandalagsins með hliðarráðstöfunum mun stuðla að því að gera samstarf á þessu sviði enn skilvirkara. Aðgerðaáætlunina skal að miklu leyti byggja á reynslu sem þegar hefur verið aflað á þessu sviði.

Mikilvægt er að gripið sé til aðgerða til að þeir aðilar, sem bera ábyrgð á og taka þátt í almannavörnum í aðildarríkjunum, fái þjálfun sem eykur viðbúnað þeirra.

Einnig er mikilvægt að grípa til aðgerða sem beinast að hinum almenna borgara, þannig að evrópskir ríkisborgarar geti eftir eigin varnir.

Fastanet tengiliða aðildarríkjanna um almannavarnir mun áfram gegna mikilvægu hlutverki í málefnum sem tengjast almannavörnum.

Ráðgjafanefnd sem skipuð er fulltrúum aðildarríkjanna verður sett á stofn til að aðstoða framkvæmdastjórnina við að koma ákvörðuninni til framkvæmda.

Samstarf innan bandalagsins skal í samræmi við dreifræðisregluna styðja og koma til viðbótar innlendum reglum um almannavarnir til þess að efla þær. Samnýting reynslu og gagnkvæm aðstoð mun stuðla að því að draga úr manntjóni, slysum, efnahagstjóni og umhverfisskaða um gervallt bandalagið.

Rétt er að veita jaðarsvæðum og einangruðum svæðum innan bandalagsins sérstaka athygli vegna sérstöðu þeirra.

Áætlunin skal ekki standa lengur en í tvö ár (1998, 1999).

Í þessari ákvörðun er tilgreind fjárhagsviðmiðun, í skilningi 2. liðar yfirlýsingar Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar frá 6. mars 1995, sem stendur meðan ákvörðun þessi er í gildi, án þess þó að hafa áhrif á heimildir fjárveitingavaldsins samkvæmt ákvæðum sáttmálans.

Í sáttmálanum er ekki gert ráð fyrir öðrum heimildum vegna samþykktar þessarar ákvörðunar en þeim sem um getur í 235. gr.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

I. gr.

Aðgerðaáætlun bandalagsins á sviði almannavarna (hér á eftir nefnd „áætlunin“) er hér með komið á fót í þeim tilgangi að stuðla að því að unnt verði að verja menn, eignir og umhverfi komi til náttúruhamfara eða við vaf af völdum tæknibilunar, samanber þó innri skiptingu valdsviðs í aðildarríkjunum.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 8, 14.1.1998, bls. 20, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 71/1999 frá 2. júní 1999 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

(1) Stjtið. EB C 142, 8. 6. 1995, bls. 19; Stjtið. EB C 202, 12. 7. 1996, bls. 9.

(2) Stjtið. EB C 141, 13. 5. 1996, bls. 258.

(3) Stjtið. EB C 301, 13.11. 1995, bls. 3.

(4) Stjtið. EB C 100, 2. 4. 1996, bls. 111.

(5) Stjtið. EB C 176, 4. 7. 1987, bls. 1; Stjtið EB C 44, 23. 2. 1989, bls. 3; Stjtið. EB C 315, 14. 12. 1990, bls. 1; Stjtið. EB C 315, 14. 12.1990, bls. 3; Stjtið. EB C 198, 27. 7. 1991, bls. 1; Stjtið. EB C 313, 10. 11. 1994, bls. 1.

(6) Stjtið EB C 138, 17. 5. 1993, bls. 5.

Tilgangurinn með þessari áætlun er að styðja og koma til viðbótar aðgerðum aðildarríkjanna á sviði almannavarna á landsvísu, svæðisbundið eða staðbundið, auk þess að auðvelda samvinnu á þessu sviði milli aðildarríkjanna.

Áætlunin tekur ekki til ráðstafana sem miða að samræmingu laga og reglugerða aðildarríkjanna eða skipulagi viðbúnaðar innanlands í aðildarríkjunum.

2. gr.

1. Áætlunin hefst 1. janúar 1998 og skal henni lokið 31. desember 1999.

2. Áætlun um framkvæmdina skal gerð til tveggja ára og endurskoðuð árlega, hún skal samþykkt í samræmi við málsmæðferðina í 4. gr., meðal annars á grundvelli þeirra upplýsinga sem aðildarríkin láta framkvæmdastjórninni í té.

Viðmiðunarfjárhæðin sem ætluð er til að hrinda áætluninni í framkvæmd er 3 milljónir eka (ECU).

Fjárveitingayfirvaldið heimilar árlega fjárveitingu í samræmi við fjárhagsforsendur hverju sinni.

3. Aðgerðir sem falla undir áætlunina, fjárhagsráðstafanir og leiðbeinandi úthlutun fjármagns eru settar fram í viðaukanum.

3. gr.

1. Í áætluninni um framkvæmdina skulu settar fram einstakar aðgerðir sem ráðist skal í.

2. Einstakar aðgerðir skulu einkum valdar með tilliti til eftirfarandi viðmiða:

- a) að þær stuðli að því að minnka hættuna á að menn, umhverfi og eignir verði fyrir skaða komi til náttúruhamfara eða við vá af völdum tæknibilunar;
- b) að þær stuðli að því að auka viðbúnað þeirra sem taka þátt í almannavörnum í aðildarríkjunum, í þeim tilgangi að auka hæfni þeirra til að bregðast við í neyðartilvikum;
- c) að þær stuðli að því að bæta tækni og aðferðir til að bregðast við í neyðartilvikum: tilraunaverkefni;
- d) að þær stuðli að því að auka skilning, fræðslu og upplýsingar til almennings, til þess að almennir borgarar geti eflt eigin varnir.

3. Hver einstök aðgerð skal fara fram í náinni samvinnu við lögbær yfirvöld.

4. Í hverri aðgerð skal tekið mið af niðurstöðum bandalagsins og niðurstöðum úr innlendum rannsóknum á viðeigandi sviðum.

5. Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin skulu leggja sitt af mörkum til að áætlunin sé í samræmi við aðrar aðgerðir bandalagsins.

4. gr.

Við framkvæmd áætlunarinnar skal framkvæmdastjórnin njóta aðstoðar nefndar sem skipuð er fulltrúum aðildarríkjanna undir formennsku fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar.

Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álit sínu á drögunum innan þeirra tímamarka sem formanni er heimilt að setja eftir því hversu brýnt málið er. Álitid skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða samþykkt ákvarðana sem ráðið tekur að tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni vega eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja ráðstafanirnar sem öðlast gildi þegar í stað. Séu þessar ráðstafanir hins vegar ekki í samræmi við álit nefndarinnar skal framkvæmdastjórnin tilkynna ráðinu tafarlaust um þær. Ef svo ber undir:

- a) skal framkvæmdastjórnin fresta framkvæmd ráðstafananna, sem hún hefur ákveðið að gera um þrjá mánuði frá dagsetningu orðsendingarinnar;
- b) er ráðinu heimilt að taka aðra ákvörðun með auknum meirihluta innan þeirra tímamarka sem um getur er í alið.

5. gr.

Framkvæmdastjórnin skal meta árlega hvernig miðar við framkvæmd áætlunarinnar og skila skriflegri matsskýrslu til nefndarinnar sem um getur í 4. gr.

6. gr.

Ákvörðun þessi kemur til framkvæmda 1. janúar 1998.

7. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 19. desember 1997.

Fyrir hönd ráðsins,

F. BODEN

forseti.

VIÐAUKI

Aðgerð	Fjármögnunar- fyrirkomulag	Leiðbeinandi úthlutun fjármagns
A. Aðgerð sem stuðlar að auknum viðbúnaði þeirra sem taka þátt í almannavörnum		58 til 70 %
1. Þjálfun Skipulagning námskeiða (að mestu byggð á sjálfsnámi) með þátttöku háttsettra sérfræðinga frá aðildarríkjunum þar sem hægt verður að miðla gagnkvæmt reynslu varðandi aðferðir, tækni og leiðir á sem ítarlegastan hátt, innan hvers fags fyrir sig, með það fyrir augum að: – auka viðbúnað þeirra, – skapa aðstæður fyrir stofnun nets manna sem myndi greiða fyrir skilvirkara samstarfi aðildarríkjanna í neyðartilvikum.	Hámarksframlag bandalagsins: 75% af heildarkostnaði aðgerðarinnar, að hámarki 62 500 ekur (ECU) til hverrar aðgerðar	
2. Skipti á sérfræðingum Skipulagning skipta á sérfræðingum frá aðildarríkjunum sem gera þeim kleift að sækja stutt þjálfunarnámskeið í öðru aðildarríki. Skipulagning á flutningi eins eða fleiri sérfræðinga til almannavarnadeilda hinna aðildarríkjanna til að gefa þeim möguleika á að halda tiltekin þjálfunarnámskeið, öðlast reynslu eða meta ólíka tækni sem notuð er eða til að kynna sér þær aðferðir sem notaðar eru af öðrum þjónustuaðilum á sviði almannavarna.	Hámarksframlag: 75% af ferða- og framfærslukostnaði sérfræðinganna og 100% af kostnaði við samræmingu kerfisins	
3. Hermiæfingar innan bandalagsins Þessar æfingar eru ætlaðar til að bera saman aðferðir og til að stuðla að framförum í almannavarnakerfum hvers ríkis.	Hámarksframlag bandalagsins: 50% af þátttökukostnaði áheyrnarfulltrúa aðildarríkjanna sem boðið er af því ríki sem skipuleggur æfingarnar, kostnaði við skipulagningu tengdra námskeiða, undirbúningi æfingarinnar, lokaskýrslu o.fl.	

Aðgerð	Fjármögnunar- fyrirkomulag	Leiðbeinandi úthlutun fjármagns
B. Verkefni sem stuðla að því að bæta tækni og aðferðir til að bregðast við í neyðartilvikum (tilraunaverkefni) Verkefni sem ætlað er að auka viðbragðsgetu aðildarríkjanna. Þessum verkefnum er einkum ætlað að bæta leiðir, tækni og verklag. Verkefnin þurfa að vera nægilega umfangsmikil til að höfða til allra aðildarríkjanna eða hluta þeirra og gætu tekið til verkefna varðandi innleiðslu nýrrar tækni sem tengist almannavörnum.	Hámarksframlag bandalagsins: 50% af heildarkostnaði við hvert verkefni	15 til 20 %
C. Aðgerð sem stuðlar að því að auka skilning almennings og er honum til upplýsingar og fræðslu, í þeim tilgangi að almennir borgarar geti styrkt eigin varnir ⁽¹⁾ ⁽²⁾ Aðgerð til að hvetja til miðlunar reynslu og þekkingar á milli aðildarríkjanna, svæða innan þeirra og staðaryfirvalda, á sviði aðgerða til að auka skilning, fræðslu og upplýsingar til almennings til að almennir borgarar geti eflt eigin varnir. Hugmyndin er að byggja á þeirri vinnu sem þegar hefur verið unnin í aðildarríkjunum og að gera stjórnvöldum og öðrum stofnunum kleift að njóta góðs af svipaðri reynslu annarra aðildarríkja. Markhópurinn er almenningur. Dreifing upplýsingaefnis og farandsýningar um samstarf innan bandalagsins á sviði almanna-varna.	Hámarksfjárframlag bandalagsins: 50% af heildarkostnaði hverrar aðgerðar 100 % fjármögnun	15 til 20 %
D. Virkjun sérfræðiþekkingar Virkjun sérfræðiþekkingar, eins og kveðið er á um í handbók um almannavarnir, til þess styrkja það fyrirkomulag sem stjórnvöld í aðildarríkjunum, sem standa frammi fyrir neyðarástandi vegna náttúruhamfara eða vá af völdum tæknibilunar, hafa komið á. Virkjun sérfræðiþekkingar sem þriðja land óskar eftir vegna sérstakra neyðartilvika, að því tilskildu að viðkomandi framkvæmd uppfylli ekki skilyrði ECHO eða annarra stofnana bandalagsins.	Fjárframlag bandalagsins: 100% af kostnaði við leiðangra sérfræðinga	2 %

(¹) Aðgerðir bandalagsins á sviði almannahelbrigðis eru ekki inni í þessari áætlun (sjá einkum ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 645/96/EB frá 29. mars 1996 þar sem samþykkt er aðgerðaáætlun bandalagsins um heilsueflingu, upplýsingamiðlun, fræðslu og menntun á sviði heilbrigðismála sem liður í almennu átaki á sviði almannahelbrigðis (1996–2000) (Stjtið. EB L 95, 16.4.1996, bls. 1).

(²) Aðgerð C ætti að ná yfir ráðstefnur og aðra viðburði sem tengjast almannavörnum og eru opnir stórum hópum áheyrenda (hámarksfjárframlag bandalagsins: 30 %, að hámarki 25 000 ekur (ECU) og aðrar stuðningsaðgerðir til eflingar almanna-vörnum í aðildarríkjunum, (hámarksfjárframlag bandalagsins: 50 % af heildarkostnaði aðgerðarinnar).

2000/EES/51/12

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR

nr. 72/1999
frá 15. júní 1999

um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn
um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahags-
svæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breyt-
ingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er
nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 86. og 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Bókun 31 við samninginn var breytt með ákvörðun sam-
eiginlegu EES-nefndarinnar nr. 27/1999 frá 26. febrúar
1999⁽¹⁾.

Rétt er að auka samvinnu samningsaðilanna þannig að
hún taki til ráðstafana um fjárhagsaðstoð til lítilla og meðal-
stórra fyrirtækja sem innleiða nýjungar og eru atvinnu-
skapandi, samkvæmt ákvörðun ráðsins 98/347/EB⁽²⁾.

Því ber að breyta bókun 31 við samninginn til þessi aukna
samvinna geti hafist frá 1. janúar 1999.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi bætist við í 5. mgr. 7. gr. í bókun 31 við
samninginn:

„– **398 D 0347:** Ákvörðun ráðsins 98/347/EB frá 19. maí
1998 um ráðstafanir um fjárhagsaðstoð til lítilla og
meðalstórra fyrirtækja sem innleiða nýjungar og eru
atvinnuskapandi - framtaksverkefni um hagvöxt og
atvinnumál (Stjtið. EB L 155, 29.5.1998, bls. 43), að
svo miklu leyti sem um er að ræða starfsemi sem
tengist fjárlagaliðnum B5-511 „Evrópsk fyrirtæki um
sameiginlegt verkefni“ á almennum fjárlögum
Evrópubandalaganna.“

2. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 16. júní 1999, að því til-
skildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr.
samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefnd-
inni.

Hún gildir frá 1. janúar 1999.

3. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við
Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 15. júní 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

F. Barbaso

formaður.

(¹) Stjtið. EB L 148, 22.6.2000, bls. 54 og EES-viðbætur við Stjtið. EB
nr. 28, 22.6.2000, bls. 271.

(²) Stjtið. EB L 155, 29.5.1998, bls. 43.

ÁKVÖRÐUN RÁÐSINS

frá 19. maí 1998

um ráðstafanir um fjárhagsaðstoð til lítilla og meðalstórra fyrirtækja sem innleiða nýjungar og eru atvinnuskapandi – framtaksverkefni um hagvöxt og atvinnumál(*)

(98/347/EB)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 3. mgr. 130. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,

með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Á fundi sínum í Amsterdam 16. og 17. júní 1997 hvatti leiðtogaráðið Fjárfestingarbanka Evrópu (EIB) og Fjárfestingarsjóð Evrópu (EIF), með skírskotun til ráðstafana um að draga úr atvinnuleysi, meðal annars til þess að koma á fyrirkomulagi til að útvega litlum og meðalstórum fyrirtækjum áhættufjármagn til hátækniverkefna, og viðurkenndi þar með ekki aðeins tengslin milli lítilla og meðalstórra fyrirtækja, nýjunga og tækni og nýrra starfa sem skapast, heldur einnig það hlutverk sem áhættufjármagn gegnir við að renna stoðum undir atvinnusköpun.
- 2) Á sérstökum fundi sínum í Lúxemborg 20. og 21. nóvember 1997 lýsti leiðtogaráðið velþóknun sinni á framtaksverkefni Evrópuþingsins um hagvöxt og atvinnumál sem miðar að því að hækka fjárlagaheimildir sem ætlaðar eru til atvinnumála. Í ákvörðun sinni um fjárlög ársins 1998, og í samráði við ráðið, bjó Evrópuþingið til nýjan fjárlagalið B5-5 (Vinnu- markaðurinn og tækninýjungar) fyrir fjármögnun lítilla og meðalstórra fyrirtækja og nýsköpunaraðgerða og nýsköpunarverkefna á vinnumarkaði í þrjú ár

(1998 til 2000) með 450 milljónum ekna. Þar af hefur 30 milljónum ekna verið úthlutað til nýsköpunaraðgerða og nýsköpunarverkefna á vinnumarkaðinum á árinu 1998. Evrópuráðið hvatti framkvæmdastjórnina til að leggja fram, eins fljótt og auðið er, tillögur um nýjar fjármálastofnanir til að styðja lítil og meðalstór fyrirtæki, sem innleiða nýjungar og eru atvinnuskapandi, sem hluta af þessu framtaksverkefni, til þess að ráðið geti samþykkt þær með hraði. Þessar nýju stofnanir verða að styrkja Tæknilánaflokk evrópskra fyrirtækja, sem er fjármagnaður af Fjárfestingarbanka Evrópu og stýrt af Fjárfestingarsjóði Evrópu, með því að opna „áhættufjármagnsleið“, styðja stofnun fjölbjóðlegra sameiginlegra fyrirtækja lítilla og meðalstórra fyrirtækja innan Evrópusambandsins og stofna innan Fjárfestingarsjóðs Evrópu sérstakan ábyrgðarsjóð til að auðvelda þeim stofnunum sem fjármagna lítil og meðalstór fyrirtæki að taka áhættu.

- 3) Fjárfestingarbanki Evrópu og Fjárfestingarsjóður Evrópu hafa nú þegar brugðist við með stofnun Tæknilánaflokks evrópskra fyrirtækja (ETF), sem á að útvega tæknisinnuðum litlum og meðalstórum fyrirtækjum áhættufjármagn með því að nota viðurkennda áhættufjármagnssjóði sem milliliði.
- 4) Ráðið samþykkti 9. desember 1996 ákvörðun 97/15/EB um þriðju áætlunina til margra ára vegna lítilla og meðalstórra fyrirtækja í Evrópusambandinu (1997 til 2000) ⁽⁵⁾. Markmiðið með þessari áætlun er meðal annars að bæta aðgang að lánum og áhættufjármagni, auðvelda þróun sérstakra fjármálastofnana og örva þróun fjármagnsmarkaðar fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki í örum vexti.
- 5) Hinn 5. nóvember 1997 samþykkti framkvæmdastjórnin ákvörðun 97/761/EB um samþykki fyrir stuðningsfyrirkomulagi vegna stofnunar fjölbjóðlegra sameiginlegra fyrirtækja lítilla og meðalstórra fyrirtækja í bandalaginu ⁽⁶⁾, sem er fjárhagslega takmarkað framtaksverkefni innan ramma þriðju áætlunarinnar til margra ára vegna lítilla og meðalstórra fyrirtækja.
- 6) Hinn 15. desember 1994 samþykkti ráðið ákvörðun 94/917/EB um séráætlun um dreifingu og hagnýtingu á niðurstöðum rannsókna og tækniþróunar, að með-

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 155, 29.5.1998, bls. 43, var nefnd í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 72/1999 frá 15. júní 1999 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 108, 7. 4. 1998, bls. 27.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 138, 4. 5. 1998.

⁽³⁾ Álit var skilað 26. mars 1998 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁴⁾ Álit var skilað 17. apríl 1998 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 6, 10. 1. 1997, bls. 25.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 310, 13. 11. 1997, bls. 28.

töldum tilraunaverkefnum (1994 til 1998) ⁽¹⁾, þar sem kveðið er á um aðgerðir til að bæta evrópsk skilyrði til að fjármagna hagnýtingu, aðlögun og útbreiðslu tækni með viðeigandi kerfum bandalagsins. Framkvæmdastjórnin samþykkti 25. nóvember 1996 orðsendingu um „Fyrstu aðgerðaáætlun um nýjungar í Evrópu – nýjungar sem stuðla að hagvexti og efla atvinnumál“, sem miðar að því að auðvelda fjármögnun nýjunga í Evrópu, einkum með því að hvetja til fjárfestinga í áhættufjármagni og hlutabréfum, sér í lagi stofnfjárfestingum og fyrirtækjum sem innleiða nýjungar, eru í örum vexti og mikilvæg fyrir atvinnusköpun, og með því að styrkja aðgerð Fjárfestingarsjóðs Evrópu í þágu nýjunga. Framkvæmd þessarar ákvörðunar skal vera í viðeigandi samræmi við fyrrnefndar aðgerðir.

- 7) Við framkvæmd áætlunar um fjárhagsaðstoð til lítilla og meðalstórra fyrirtækja samkvæmt þessari áætlun ber, að því er markmið áætlunarinnar varðar, einkum að huga að litlum fyrirtækjum með allt að 100 starfsmönnum.
- 8) Skortur á áhættufjármagni er einkum bagalegur fyrir ný fyrirtæki og lítil og meðalstór fyrirtæki sem vilja stækka fyrirtæki sín, einkum þau sem nýta sér nýja tækni og nýjar hugmyndir. Þessi angi af áhættufjármagnsmarkaðinum er vanþróaður í Evrópu og honum fylgir mikil áhætta sem kann að birtast í miklu tapi. Ákveðið framlag frá opinbera geiranum getur stutt aðila í einkageiranum til áframhaldandi fjárfestinga í litlum og meðalstórum fyrirtækjum sem eru nýstofnuð eða í vexti.
- 9) Oft getur verið vandkvæðum bundið fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki að fá banka til að fjármagna þróun fjölþjóðlegra sameiginlegra fyrirtækja lítilla og meðalstórra fyrirtækja þar eð slíkt hefur aukna áhættu í för með sér fyrir fjármálastofnanir. Þróun fjölþjóðlegra sameiginlegra fyrirtækja lítilla og meðalstórra fyrirtækja bandalagsins gerir kleift að nýta betur tækifæri innri markaðarins, auka fjárfestingar og viðskipti og að hafa jákvæð áhrif á atvinnumál og hagvöxt. Lán og styrkir eru heppilegasta ráðstöfunin til að sigrast á fjárhagslegum hindrunum lítilla og meðalstórra fyrirtækja sem stofna til fjölþjóðlegra sameiginlegra fyrirtækja.
- 10) Bankalán eru mikilvæg uppspretta utanaðkomandi fjármögnunar lítilla og meðalstórra fyrirtækja. Erfitt er fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki að fá lán þar eð bankarnir eru oft ófúsir til að lána þeim. Oft eru lán einungis veitt litlum og meðalstórum fyrirtækjum í bandalaginu gegn áþreifanlegum tryggingum. Lánsábyrgð er kostnaðarhagkvæm aðferð til að greiða fyrir aðgangi að lánum. Kerfið ætti að taka bæði til áþreifanlegra og óáþreifanlegra fjárfestinga. Lánsábyrgðir geta verið lyftistöng og þannig haft umtalsverð áhrif.
- 11) Þessi ákvörðun er lagagrundvöllur sérstakra ráðstafana sem bæta upp aðrar ráðstafanir bandalagsins og sem ekki er betra að framkvæma á vettvangi aðildarríkis og taka þar af leiðandi mið af dreifræðisreglunni. Ákvörðunin takmarkast við það sem er nauðsynlegt til að unnt sé að ná markmiðum hennar, og gengur ekki lengra en nauðsynlegt er í því skyni, og tekur þar af leiðandi mið af hlutfallsreglunni.
- 12) Framkvæmdastjórninni ber að aðlaga úthlutunina hinum ýmsu kerfum á þriggja ára tímabilinu með hliðsjón af hagnýtingu þeirra og skilvirkni, með tilliti til gæða fyrirhugaðra verkefna, áhrifa þeirra á fjármögnunarmöguleika lítilla og meðalstórra fyrirtækja og á sköpun varanlegra starfa til skamms og langs tíma lítið.
- 13) Við framkvæmd þessarar ákvörðunar ber að styðjast við skilgreininguna á litlum og meðalstórum fyrirtækjum, sem sett er fram í tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 96/280/EB frá 3. apríl 1996 um skilgreiningu á litlum og meðalstórum fyrirtækjum ⁽²⁾.
- 14) Fjárfestingarsjóður Evrópu var stofnaður í júní 1994 til að styðja við markmið bandalagsins með því að hvetja til fjárfestinga í samevrópskum netum og litlum og meðalstórum fyrirtækjum. Bandalagið varð aðili að Fjárfestingarsjóði Evrópu með ákvörðun ráðsins 94/375/EB ⁽³⁾. Sjóðurinn hefur heimild til að gefa út lánsábyrgðir og fjárfesta í hlutafé í samræmi við stofnsamþykktir sínar.
- 15) Í samstarfssamningum framkvæmdastjórnarinnar og Fjárfestingarsjóðs Evrópu, sem um getur í 3. og 5. gr., ber að taka tillit til þess að þörf er á að tryggja umfangsmikla dreifingu upplýsinga um kerfin.
- 16) Fjárfestingarsjóður Evrópu hefur lýst vilja sínum til að taka þátt í framkvæmd stofnlánakerfis Tæknilánaflokks evrópskra fyrirtækja og ábyrgðarfyrirgreiðslukerfis fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki samkvæmt þessari ákvörðun. Við framkvæmd stofnlánakerfis Tæknilánaflokks evrópskra fyrirtækja ber Fjárfestingarsjóði Evrópu að leitast við að tryggja að hámarksáhættufjárá sé aflað í einkageiranum.
- 17) Fjármálastofnanir, sem gegna hlutverki milliliða, ber að velja með opnum og gagnsæjum hætti.
- 18) Kerfinu fyrir sameiginlegt evrópskt fyrirtæki (JEV) verður stýrt af framkvæmdastjórninni í samræmi við ákvörðun hennar 97/761/EB.
- 19) Þær ráðstafanirnar sem Fjárfestingarbanki Evrópu og Fjárfestingarsjóður Evrópu veita fé til falla ekki undir ákvæði sáttmálans um ríkisaðstoð. Hafi þessar ráðstafanir sambærileg áhrif og ríkisaðstoð á lítil og meðalstór fyrirtæki sem njóta styrkja verða þær að lúta þeim takmörkunum og skilyrðum sem sett hafa verið um samhæfi sambærilegrar ríkisaðstoðar.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 361, 31. 12. 1994, bls. 101.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 107, 30. 4. 1996, bls. 4.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 173, 7. 7. 1994, bls. 12.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:*1. gr.***Markmið áætlunarinnar**

Áætlun um fjárhagsaðstoð við lítil og meðalstór fyrirtæki, sem innleiða nýjungar og eru atvinnuskapandi, er hér með komið á í þeim tilgangi að örva atvinnusköpun með því að auðvelda og styrkja stofnun og vöxt lítilla og meðalstórra fyrirtækja sem innleiða nýjungar (hér á eftir nefnd „áætlunin“), eins og þau eru skilgreind í tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 96/280/EB, með því að styðja við fjárfestingarstarfsemi þeirra og veita þeim meiri fjármögnunarmöguleika. Áætlunin beinist að litlum og meðalstórum fyrirtækjum sem hafa vaxtarmöguleika og þar með möguleika til atvinnusköpunar.

*2. gr.***Lýsing áætlunarinnar**

Áætlunin skiptist í þrjá hluta sem bæta hver annan upp, það er að segja: áhættufjármagnskerfi (stofnlánakerfi Tæknilánaflokks evrópskra fyrirtækja) sem Fjárfestingarsjóður Evrópu stýrir, fjárframlagakerfi til að styðja við stofnun fjölbjóðlegra sameiginlegra fyrirtækja lítilla og meðalstórra fyrirtækja innan bandalagsins (sameiginlegt evrópskt fyrirtæki) sem framkvæmdastjórnin stýrir og ábyrgðarkerfi (ábyrgðarfyrirgreiðsla við lítil og meðalstór fyrirtæki) sem Fjárfestingarsjóður Evrópu stýrir.

*3. gr.***Stofnlánakerfi Tæknilánaflokks evrópskra fyrirtækja**

1. Bandalagið skal koma því til leiðar að áhættufé verði fyrst og fremst veitt til lítilla og meðalstórra fyrirtækja við stofnun og í upphafi starfsemi þeirra og/eða til lítilla og meðalstórra fyrirtækja sem innleiða nýjungar með fjárfestingum í viðkomandi sérhæfðum áhættufjármagnssjóðum, eftir atvikum í samstarfi við aðra þátttöku-tilhögun sem aðildarríkin koma á, einkum litlum og nýstofnuðum sjóðum, sjóðum sem eru reknir í tilteknu héraði eða sem miðast við tilteknar greinar atvinnu eða tækni, eða áhættufjármagnssjóðum sem fjármagna hagnýtingu niðurstaðna í rannsóknnum og tækni, þ.e. sjóðum sem tengjast rannsóknarmiðstöðvum og tæknigörðum, með þeim hætti sem ekki skarast við íhlutun Fjárfestingarbanka Evrópu og Fjárfestingarsjóðs Evrópu og að áhættan sem tengist slíkum stofnunum sé takmörkuð.

2. Fjárfestingarsjóður Evrópu skal velja fjárfestingar, annast þær og stýra þeim inn í áhættufjármagnssjóði, og skal eftir atvikum starfa með öðrum innlendum kerfum. Nánari skilmála og skilyrði fyrir stofnlánakerfi Tæknilánaflokks evrópskra fyrirtækja, þar með talið eftirlit með því

og stjórnun, skal setja með samstarfssamningi framkvæmdastjórnarinnar og Fjárfestingarsjóðs Evrópu.

3. Í samstarfssamningnum skal taka tillit til viðmiðunarreglnanna í I. viðauka.

*4. gr.***Sameiginlegt evrópskt fyrirtæki (JEV)**

1. Bandalagið skal koma því til leiðar að fé verði veitt til lítilla og meðalstórra fyrirtækja til stofnunar nýrra fjölbjóðlegra sameiginlegra fyrirtækja innan Evrópusambandsins. Framlag bandalagsins á að nægja fyrir hluta kostnaðarins við skipulagningu og stofnun fjölbjóðlegra sameiginlegra fyrirtækja. Hámarksframlag til hvers verkefnis skal vera 100 000 eður sem tekur til:

- a) allt að 50 % styrkhæfs kostnaðar, að hámarki 50 000 eður;
- b) allt að 10 % heildarfjárfestingar í fastafjármunum. Einkum ber að huga að litlum fyrirtækjum með allt að 100 starfsmönnum.

2. Með styrkhæfum kostnaði, að því er varðar a-lið 1. mgr., er átt við nauðsynlegan kostnað í tengslum við skipulagningu og stofnun fjölbjóðlegra sameiginlegra fyrirtækja, sem eru skilgreind í 6. lið II. viðauka og sem lítil og meðalstór evrópsk fyrirtæki stofna til.

3. Umsóknnum um framlög skal beint til framkvæmdastjórnarinnar um netkerfi fjármálamililiða. Við framkvæmd sameiginlegs evrópsks fyrirtækis (JEV) skal taka tillit til viðmiðunarreglnanna í II. viðauka.

*5. gr.***Ábyrgðarfyrirgreiðsla við lítil og meðalstór fyrirtæki**

1. Bandalagið skal kveða á um fjárlagaheimildir vegna kostnaðar við ábyrgðir og gagnábyrgðir, sem Fjárfestingarsjóður Evrópu veitir til að stuðla að auknum lánveitingum til lítilla og meðalstórra fyrirtækja, með því að auka getu ábyrgðarkerfa í aðildarríkjunum í opinbera geiranum eða einkageiranum, þar með talin gagnkvæm ábyrgðarkerfi; kerfið getur einnig rennt stöðum undir fjármálataki til áhættuhlutdeildar vegna lítilla og meðalstórra fyrirtækja sem Fjárfestingarbanki Evrópu eða aðrar viðeigandi fjármálastofnanir láta í té. Viðeigandi samstarf við aðildarríkin verður tryggt með tengslum milli Fjárfestingarsjóðs Evrópu og innlendra yfirvalda áður en fyrirkomulagið er tekið upp.

2. Fjárlagaheimildin skal taka til heildarkostnaðar við fyrirkomulagið, þar með talið ábyrgðartaps Fjárfestingarsjóðs Evrópu og alls annars styrkhæfs kostnaðar eða útgjalda vegna fyrirkomulagsins. Setja skal þak á fjárlagakostnað bandalagsins vegna fyrirkomulagsins, svo að hann

fari aldrei yfir fjárlagaheimildir til handa Fjárfestingarsjóði Evrópu samkvæmt þessari aðgerð; aðgerðin hefur ekki í för með sér neinar veðsetningar eða ábyrgðaskuldbindingar á fjárlög bandalagsins.

3. Lítil fyrirtæki með allt að 100 starfsmönnum skulu hafa forgang. Ábyrgðirnar sem Fjárfestingarsjóður Evrópu veitir skulu vera takmarkaðar ábyrgðir; milli Fjárfestingarsjóðs Evrópu og fjármálamilliliðarins skal alltaf vera samkomulag um áhættuhlutdeild. Við framkvæmd þessa gernings skal Fjárfestingarsjóður Evrópu, hvenær sem færi gefst, starfrækja ábyrgðakerfi, sem einkum eiga að koma að gagni við fjármögnun lána sem bankakerfið er ekki reiðubúið til að veita án ábyrgðar og við að tryggja að lánveitandinn beri hluta áhættunnar.

4. Nánari skilmála og skilyrði fyrir framkvæmd á ábyrgðarfyrirgreiðslu við lítil og meðalstór fyrirtæki, þar með talið eftirlit með henni og stjórnun, skal setja með samstarfssamningi framkvæmdastjórnarinnar og Fjárfestingarsjóðs Evrópu.

5. Í samstarfssamningnum skal taka tillit til viðmiðunarreglnanna í III. viðauka.

6. gr.

Stjórnunarkostnaður

Stjórnunarkostnað, sem er greiddur til Fjárfestingarsjóðs Evrópu, skal ákvarða í samræmi við viðurkenndar markaðsvenjur og heimilt er að draga hann frá fjárveitingum til framtaksverkefnisins.

7. gr.

Skýrslugjöf og mat

1. Framkvæmdastjórnin skal gefa Evrópuþinginu og ráðinu árlega skýrslu um hvernig framkvæmd þessarar ákvörðunar miðar, svo og þeirra kerfa sem falla undir hana, einkum um áhrif þessarar ákvörðunar á aðgang lítilla og meðalstórra fyrirtækja að fjármagni, beinum áhrifum hennar á atvinnusköpun, líkurnar á atvinnusköpun til langs tíma og samhengi milli fjáruhlutunar til hinna ýmsu kerfa og markmiða áætlunarinnar.

2. Eigi síðar en 48 mánuðum eftir samþykkt áætlunarinnar skal framkvæmdastjórnin skal láta fara fram mat, einkum á heildarnýtingu hennar, beinum áhrifum hennar á atvinnusköpun og líkunum á atvinnusköpun til langs tíma.

8. gr.

Lokaákvæði

Með fyrirvara um ákvæði 5. liðar I. viðauka, 4. liðar II. viðauka og 10. liðar III. viðauka lýkur þessari áætlun 31. desember 2000.

9. gr.

Ákvörðun þessa skal birta í *Stjórnartíðindum Evrópu-bandalaganna*. Hún öðlast gildi á þeim degi sem hún er birt.

Gjört í Brussel 19. maí 1998.

Fyrir hönd ráðsins,

G. BROWN

forseti.

*I. VIÐAUKI***VIÐMIÐUNARREGLUR UM FRAMKVÆMD STOFNLÁNAKERFIS
TÆKNILÁNAFLOKKS EVRÓPSKRA FYRIRTÆKJA****1. Inngangur**

Stofnlánakerfi Tæknilánaflokks evrópskra fyrirtækja verður rekið af Fjárfestingarsjóði Evrópu á fjárvörslugrundvelli. Fjárfestingarsjóður Evrópu fjárfestir fjármuni bandalagsins, sem er úthlutað til kerfisins, í viðeigandi sérhæfðum áhættufjármagnssjóðum og/eða, eftir atvikum, í samstarfi við aðra þátttökutilhögun í aðildarríkjunum, einkum litlum eða nýstofnuðum sjóðum, sjóðum sem eru reknir í tilteknu héraði eða miðast við tilteknar atvinnugreinar eða tækni, eða áhættufjármagnssjóðum sem fjármagna hagnýtingu niðurstaðna á sviði rannsókna og tækni, þ.e. sjóðum sem tengjast rannsóknarmiðstöðvum og tæknigörðum sem í staðinn leggja litlum og meðalstórum fyrirtækjum til áhættufé. Stofnlánakerfi Tæknilánaflokks evrópskra fyrirtækja mun efla Tæknilánaflokkinn, sem Fjárfestingarbanki Evrópu kom á fót í samstarfi við Fjárfestingarsjóð Evrópu, og það gerist með því að samþykkja fjárfestingarstefnu sem hefur meiri áhættu í för með sér, bæði með tilliti til sjóða milliliða og fjárfestingarstefnu þeirra.

2. Milliliðir

Fjárfestingarsjóður Evrópu mun eftir bestu getu leitast við að fjárfesta sem víðast í bandalaginu, einkum í litlum eða nýstofnuðum sjóðum, sjóðum til styrktar tilteknum héruðum, hvort sem þau eiga rétt á aðstoð eða ekki, eða sem miðast við tilteknar greinar atvinnu eða tækni, eða áhættufjármagnssjóðum sem tengjast rannsóknarmiðstöðvum og tæknigörðum. Milliliðirnir verða valdir með opnum og gagnsæjum hætti í samræmi við bestu viðskipta- og markaðsvenjur til að forðast röskun á samkeppni og með tilliti til markmiðsins um að starfa með tilstyrk sérsjóða af ýmsu tagi.

3. Hámarksfjárfesting

Samanlögð fjárfesting stofnlánakerfis Tæknilánaflokks evrópskra fyrirtækja í áhættufjármagnssjóði, sem er milliliður, má vera mest 25% af öllu eigin fé viðkomandi sjóðs, eða allt að því 50% hið mesta í undantekningartilvikum, til dæmis í tengslum við nýja sjóði sem líkur eru á að hafi sérlega örvandi áhrif á þróun áhættufjármagnsmarkaða fyrir sérstaka tækni eða í tilteknu héraði. Framkvæmdastjórnin skal í árlegum skýrslum útskýra öll einstök tilvik þar sem Fjárfestingarsjóður Evrópu hefur fjárfest fyrir meira en 25% af öllu eigin fé. Engin skuldbinding í einum áhættufjármagnssjóði má fara yfir 10 milljónir ekna. Áhættufjármagnssjóðurinn, sem er milliliður, skal fara að viðurkenndum markaðsvenjum með tilliti til þess að skapa dreifingu í lánasafni. Fjárfestingarsjóður Evrópu mun leitast við að tryggja að hámarksáhættufjár sé aflað í einkageiranum.

4. Jafngild fjárfesting

Fjárfestingar stofnlánakerfis Tæknilánaflokks evrópskra fyrirtækja í sjóðum milliliða eru metnar jafngildar fjárfestingum annarra fjárfesta í hlutabréfum.

5. Gildistími fyrirkomulagsins

Stofnlánakerfi Tæknilánaflokks evrópskra fyrirtækja er komið á sem langtímafyrirkomulagi sem er yfirleitt skuldbinding til fimm til tólf ára í áhættufjármagnssjóðum. Fjárfestingarsjóður Evrópu mun eftir bestu getu leitast við að greiða út þá fjármuni sem úthlutað er vegna fyrirkomulagsins eigi síðar en á næsta almanaksári eftir að viðkomandi greiðslur samkvæmt fjárlögum hafa verið inntar af hendi. Fjárfestingar munu aldrei vara lengur en 16 ár frá því að samstarfssamningurinn er undirritaður.

6. Innlausn fjárfestinga

Þar eð flestar fjárfestingar sem eru liður í stofnlánakerfi Tæknilánaflokks evrópskra fyrirtækja munu vera í óskráðum, bundnum áhættufjármagnssjóðum mun innlausn þessara fjárfestinga byggjast á dreifingu hagnaðar af sjóðum milliliða af sölu fjárfestinga þeirra í litlum og meðalstórum fyrirtækjum.

7. Endurfjárfesting hagnaðar af innleystum fjárfestingum

Unnt er að endurfjárfesta hagnað af innleystum fjárfestingum á fyrstu fjórum árum kerfisins. Endurfjárfestingartímann má framlengja um allt að því þrjú ár, að því tilskildu að fullnægjandi mat á fyrirkomulaginu liggi fyrir 48 mánuðum eftir að það er tekið upp.

8. Fjárvörslureikningur

Sérstakur fjárvörslureikningur verður stofnaður hjá Fjárfestingarsjóði Evrópu þar sem lagðar verða inn fjárlagagreiðslur til styrktar kerfinu. Þessi reikningur mun bera vexti og verður vaxtatekjum bætt við fjármuni fyrirkomulagsins. Fjárfestingar Fjárfestingarsjóðs Evrópu, sem eru liður í stofnlánakerfi Tæknilánaflokks evrópskra fyrirtækja, stjórnunarkostnaður Fjárfestingarsjóðs Evrópu og annar viðurkenndur kostnaður verður skuldfærður á reikninginn og hagnaður af innleystum fjárfestingum færður til tekna. Eftir fjögurra ára starfsemi kerfisins eða, ef endurfjárfestingartímabil kerfisins hefur verið framlengt, eftir að endurfjárfestingartímabilið er á enda verða allar innistæður á fjárvörslureikningnum færðar aftur á fjárlög bandalagsins, nema fjármunir sem búið er að ráðstafa en ekki búið að taka út/ fjárfesta og fjármunir sem eru fyrir viðurkenndum kostnaði og útgjöldum, svo sem stjórnunarkostnaði Fjárfestingarsjóðs Evrópu.

9. Endurskoðunarrétturinn

Gerðar verða viðeigandi ráðstafanir til að endurskoðunarréttur Evrópubandalagsins geti gegnt hlutverki sínu og sannreynt lögmæti þeirra greiðslna sem inntar eru af hendi.

*II. VIÐAUKI***VIÐMIÐUNARREGLUR UM FRAMKVÆMD KERFIS
FYRIR SAMEIGINLEGT EVRÓPSKT FYRIRTÆKI****1. Inngangur**

Kerfið fyrir sameiginlegt evrópskt fyrirtæki veitir fé til stofnunar fjölpjóðlegra sameiginlegra fyrirtækja lítilla og meðalstórra fyrirtækja innan Evrópusambandsins. Það byggist á takmörkuðu framtaksverkefni sem ráðist er í samkvæmt þriðju áætluninni til margra ára fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki, sem var samþykkt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/761/EB frá 5. nóvember 1997 um samþykki fyrir stuðningsfyrirkomulagi vegna stofnunar fjölpjóðlegra sameiginlegra fyrirtækja lítilla og meðalstórra fyrirtækja í bandalaginu.

2. Milliliðir

Lítill og meðalstór fyrirtæki fá aðgang að kerfinu með aðstoð milliliða, sem geta verið bankar eða aðrar viðeigandi fjármálastofnanir. Netkerfi fjármálamililiða tekur til milliliða sem eru valdir í samræmi við áður nefnt framtaksverkefni frá 5. nóvember 1997, í kjölfar auglýsingar eftir áhugasömum aðilum í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna. Framkvæmdastjórnin kannar hæfi umsókna með tilliti til markmiða áætlunarinnar.

3. Meðferð umsókna

Lítill og meðalstór fyrirtæki sækja um fjárframlög samkvæmt þessu kerfi til eins af milliliðunum. Milliliðnum er falið að meta umsóknina og, sé umsögn hans jákvæð, að senda hana áfram til framkvæmdastjórnarinnar. Framkvæmdastjórnin kannar hæfi umsókna með tilliti til markmiða kerfisins, einkum áhrifa á atvinnumál.

4. Greiðsla fjárframlaga

Framlög, sem mega ekki fara yfir 100 000 eður, verða greidd til lítilla og meðalstórra fyrirtækja, með aðstoð milliliðarins sem innir af hendi allar greiðslur án tafar og án frádráttar.

Greiðslur í fyrsta áfanga, allt að 50 000 eður, fyrir 50% af styrkhæfum kostnaði vegna skipulagningar og undirbúnings fyrir sameiginlega fyrirtækið, eru inntar af hendi í tveimur greiðslum. Endurkræf innborgun sem er 50% (að hámarki 25 000 eður) verður innt af hendi jafnskjótt og framkvæmdastjórnin hefur samþykkt umsóknina. Önnur greiðsla, sem er 50% (að hámarki 25 000 eður), verður innt af hendi við afhendingu fylgiskjala yfir allan kostnað sem stofnað er til og á grundvelli nákvæmrar matsskýrslu um verkefnið sem gerir kleift að meta hagkvæmni sameiginlega fyrirtækisins og fyrirhugaðrar fjárfestingar. Þegar framkvæmdastjórnin hefur samþykkt skjólin er endurkræfu innborguninni breytt í styrk.

Greiðslur í öðrum áfanga, fyrir allt að 10% af fjárfestingunni verða inntar af hendi eftir að framkvæmdastjórnin hefur fengið í hendur fullnægjandi sönnun þess að fjárfestingin sé til lykta leidd og nýja starfsemi hafin.

Öll lítill og meðalstór fyrirtæki sem hljóta greiðslu samkvæmt öðrum áfanga (10 % af fjárfestingunni) verða að skuldbinda sig til að senda framkvæmdastjórninni, um fimm ára skeið, upplýsingar um starfsemi sameiginlega fyrirtækisins sem stofnað var og, einkum, um fjölda nýrra starfa sem hafa orðið til.

5. Stjórnunarkostnaður vegna utanaðkomandi aðstoðar

Við stjórnun áætlunarinnar verður leitað aðstoðar utanaðkomandi aðila sem eru sérhæfðir í eftirliti með verkefnum. Þessi aðstoð verður veitt af utanaðkomandi verktökum sem valdir eru í kjölfar auglýsingar eftir áhugasömum aðilum í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*. Að hámarki munu 5% af fjárlagaheimildinni tekin frá fyrir stjórnunarkostnaði vegna utanaðkomandi aðstoðar við framtaksverkefnið.

6. Skilgreining á sameiginlegu fyrirtæki

Hugtakið „sameiginlegt fyrirtæki“ hefur víðtæka merkingu, að því leyti að það tekur til hverskonar félagasamtaka, sameignarfélaga eða sameiginlegra fyrirtækja í þröngum skilningi, sem leiða til stofnunar nýrra lögaðila í iðnaði, þjónustu, viðskiptum eða handiðnaði, svo framarlega sem eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

- verkefnið leiðir til nýrrar atvinnustarfsemi, fjárfestinga og atvinnusköpunar innan bandalagsins. Ekki er veittur styrkur til framsals á atvinnustarfsemi sem þegar er til staðar. Þá er heldur ekki veittur styrkur til kaupa á fyrirtækjum sem þegar hafa verið stofnuð,
- samstarfsaðilarnir taka virkan þátt í sameiginlega fyrirtækinu og taka á sig viðeigandi ábyrgð. Ekki er unnt að veita styrk til sameiginlegs fyrirtækis sem einn samstarfsaðila á meira en 75% hlutdeild í. Allar breytingar á eignarhaldi sameiginlega fyrirtækisins innan þriggja ára frá undirritun samningsins við framkvæmdastjórnina verður að leggja fyrir framkvæmdastjórnina svo að hún geti endurskoðað fjárframlag sitt,
- sameiginlega fyrirtækið verður að vera nýstofnað af að minnsta kosti tveimur litlum eða meðalstórum fyrirtækjum frá tveimur aðildarríkjum.

7. Styrkhæfur kostnaður

Styrkhæfur er sá kostnaður sem tengist skipulagningu og stofnun sameiginlegs fyrirtækis: kostnaður sem stofnað er til við undirbúning (markaðskannanir, undirbúningur lagaramma, mat á umhverfisáhrifum, tæknistaðlar, viðskiptaáætlun o.s.frv.); kostnaður vegna utanaðkomandi sérfræðinga (lögfræðinga, ráðgjafa, endurskoðenda): gjöld á grundvelli raunkostnaðar, ferðakostnaður, kostnaður vegna húsnæðis og uppihalds (í samræmi við ákvæði í samningum framkvæmdastjórnarinnar um að veita þjónustu); kostnaður vegna eigin sérfræðinga (í tengslum við utanlandsferðir): dagpeningar, ferðakostnaður, kostnaður vegna húsnæðis og uppihalds (í samræmi við ákvæði í samningum framkvæmdastjórnarinnar um að veita þjónustu).

Að því er varðar styrkinn fyrir allt að 10% af þeim fjárfestingum sem átt hafa sér stað, teljast til fjárfestingar hverskyns kaup eða framleiðsla á áþreifanlegum eða óáþreifanlegum fjármunum sem eru bókfærðir sem fastafjármunir á efnahagsreikning sameiginlega fyrirtækisins og metið í samræmi við almennt viðurkenndar reikningsskilaaðferðir.

Fjármagnskostnaður og kostnaður í tengslum við leit að samstarfsaðilum er undanskilinn.

Einungis er heimilt að veita styrk fyrir útgjöldum samkvæmt b-lið 1. mgr. 4. gr. ef veittur hefur verið styrkur fyrir útgjöldum samkvæmt a-lið 1. mgr. 4. gr. við umtalsvert undirbúningsstarf fyrir stofnun fjölþjóðlegs sameiginlegs fyrirtækis, til að tryggja þannig að styrkir séu einungis veittir til verkefna með raunverulega viðskiptamöguleika. Samþykki fyrir fjárfestingarstyrk er undir því komið að fyrir liggi fullnægjandi sönnun þess að fjárfestingin sé til lykta leidd og nýja starfsemin hafin.

8. Skuldbindingar styrkþega

Gerðar verða viðeigandi ráðstafanir til að endurskoðunarréttur Evrópubandalagsins geti gegnt hlutverki sínu og sannreynt bæði lögmæti þeirra yfirlýsinga sem styrkþegar gefa til stuðnings kröfum sínum um greiðslur og lögmæti þeirra greiðslna sem inntar eru af hendi.

*III. VIÐAUKI***VIÐMIÐUNARREGLUR UM FRAMKVÆMD ÁBYRGÐARFYRIRGREIÐSLU
VIÐ LÍTIL OG MEÐALSTÓR FYRIRTÆKI****1. Inngangur**

Ábyrgðarfyrirgreiðsla við lítil og meðalstór fyrirtæki verður rekin af Fjárfestingarsjóði Evrópu á fjárvörslugrundvelli. Enda þótt Fjárfestingarsjóður Evrópu veiti gagnábyrgðir eða, ef við á, samábyrgðir fyrir ábyrgðarkerfi í aðildarríkjunum, og beinar ábyrgðir að því er varðar Fjárfestingarbanka Evrópu eða aðra viðeigandi fjármálamilliliði, er tap sjóðsins sem leiðir af viðkomandi ábyrgðum greitt úr sjóðum bandalagsins. Þetta gerir kleift að afmarka kerfið við lítil og meðalstór fyrirtæki með vaxtarmöguleika sem eiga í miklum erfiðleikum með að útvega fjármagn þar eð mikil áhætta er talin tengjast því að lána þeim, til dæmis þegar um er að ræða lítil eða nýstofnuð fyrirtæki.

2. Milliliðir

Ábyrgðarkerfi sem eru starfrækt í aðildarríkjunum innan opinbera geirans eða einkageirans, þar með talin gagnkvæm ábyrgðarkerfi, ábyrgðarkerfi Fjárfestingarbanka Evrópu eða annarra viðeigandi fjármálastofnana í tengslum við áhættutengt fyrirkomulag sem þessar stofnanir standa að fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki. Val milliliða fer fram í samræmi við bestu viðskipta- og markaðsvenjur með sanngjörnum og gagnsæjum hætti, með tilliti til: a) áhrifa á umfang þeirra lána sem lítil og meðalstór fyrirtæki fá aðgang að, og/eða b) áhrifa á aðgang lítilla og meðalstórra fyrirtækja að lánum, og/eða c) áhrifa á þá áhættu sem viðkomandi milliliður tekur þegar hann lána litlum eða meðalstórum fyrirtækjum.

3. Styrkhæf lán til lítilla og meðalstórra fyrirtækja

Reglurnar um hvenær setja megi ábyrgðir fyrir lánveitingu til lítilla og meðalstórra fyrirtækja eru settar sérstaklega fyrir hvern millilið innan ramma þeirra ábyrgðarkerfa sem þeir reka, til að ná til eins margra lítilla og meðalstórra fyrirtækja og unnt er. Þessar reglur endurspeglar markaðsskilyrði og -venjur á viðkomandi svæði. Ábyrgðir og gagnábyrgðir verða einkum veittar vegna lánveitinga til lítilla og meðalstórra fyrirtækja með færri en 100 starfsmenn. Einkum verður lögð áhersla á lánveitingar til fjármögnunar óáþreifanlegra verðmæta.

4. Ábyrgðir Fjárfestingarsjóðs Evrópu

Ábyrgðir sem Fjárfestingarsjóður Evrópu veitir munu gilda um einstök lán í sérstöku lánasafni, sem getur verið fyrirbyggjandi lánasafn, ef það leiðir til aukinna lánveitinga til lítilla og meðalstórra fyrirtækja, eða lánasafn sem verður til innan tiltekins tíma. Ábyrgðirnar sem Fjárfestingarsjóður Evrópu gefur út taka til hluta lánsáhættunnar sem fylgir því lánasafni sem liggur til grundvallar, og er áhættunni deilt með hlutaðeigandi fjármálamillilið.

5. Þak á uppsöfnuðu tapi Fjárfestingarsjóðs Evrópu

Skuldbinding Fjárfestingarsjóðs Evrópu um að greiða til milliliða sinn hluta af tapi á lánum gildir áfram uns uppsöfnuð fjárhæð greiðslna á tapi í tengslum við tiltekið lánasafn, að frádregnu því tapi sem verið er að greiða, nær fyrirfram ákveðinni fjárhæð en eftir það fellur ábyrgð Fjárfestingarsjóðs Evrópu sjálfkrafa niður.

6. Fjárfestingarsjóður Evrópu jafngildur og milliliður

Ábyrgðir sem Fjárfestingarsjóður Evrópu veitir eru yfirleitt jafngildar ábyrgðum eða, eftir atvikum, lánum sem milliliður veitir.

7. Fjárvörslureikningur

Sérstakur fjárvörslureikningur verður stofnaður hjá Fjárfestingarsjóði Evrópu þar sem lagðar verða inn fjárlagagreiðslur til styrktar kerfinu. Þessi reikningur mun bera vexti og verður vaxtatekjum bætt við fjármuni fyrirkomulagsins.

8. Réttur Fjárfestingarsjóðs Evrópu til að taka fé út af fjárvörslureikningnum

Fjárfestingarsjóður Evrópu hefur rétt til að skuldfæra á fjárvörslureikningnum til að geta staðið við skuldbindingar sínar að tilteknu hámarki uppsafnaðs taps og, samkvæmt samningi við framkvæmdastjórnina, til að greiða annan styrkhæfan kostnað, til dæmis stjórnunarkostnað, styrkhæfar lögfræðipóknanir og útgjöld vegna kynningar á kerfinu.

9. Endurheimt tap sem ber að greiða inn á fjárvörslureikninginn

Allar fjárhæðir sem endurheimtar eru af tapi af láni, sem hefur verið tilefni þess að ábyrgða var krafist, verða færðar til tekna á fjárvörslureikninginn.

10. Gildistími kerfisins

Gert er ráð fyrir að gildistími ábyrgða sem eru veittar vegna lítilla og meðalstórra fyrirtækja sé fimm til tíu ár. Svo framarlega sem nægilegt fé er inni á fjárvörslureikningnum mun Fjárfestingarsjóður Evrópu taka á sig nýjar ábyrgðarskuldbindingar þar til fjögur ár eru liðin frá því að fyrirkomulagið er tekið upp. Allar innistæður á fjárvörslureikningnum á þeim tíma þegar gildandi ábyrgðir renna út verða færðar aftur á fjárlög bandalagsins.

11. Endurskoðunarrétturinn

Gerðar verða viðeigandi ráðstafanir til að endurskoðunarréttur Evrópubandalagsins geti gegnt hlutverki sínu og sannreynt lögmæti þeirra greiðslna sem inntar eru af hendi.
